

HISTORISCHE KRING EEMNES

december 2010 jaargang 32, nr. 4

Verschijnt viermaal per jaar

Doel van de vereniging is:

Bevordering van de kennis van- en de belangstelling voor de geschiedenis in algemene zin en de geschiedenis van Eemnes, met aansluitend gebied, in het bijzonder.

Bestuur

Voorzitter:

H.A. van Hees, Kerkstraat 15
3755 CK Eemnes, 035-5389849

Secretaris:

J.J. Groeneveld, Zilverschoon 37,
3755 TH Eemnes, 035-5381609

Penningmeester:

J. Frantsen, 035-5310442
HKE-Girokekening nr. 2080362
HKE-Rabobank nr. 315911425

Leden:

R.T. van der Schaaf, 035-5386094
J.J. Smids, 035-5387572
J.J. van Wijk, 035-5314689

Redactie

Eindredacteur: Joop Smids
Opmaak: Hans van Gelder

Redactieadres/advertenties
Graanoogst 3, 3755 HN Eemnes,
035-5387572, jjsmids@casema.nl

Druk: Graficient Printmedia - Almere

Internet HKE-actueel

www.historischekringeemnes.nl
info@historischekringeemnes.nl

Ledenadministratie

G.A.M. van Wijk-Blom, 035-5314689,
Raadhuislaan 39, 3755 HA Eemnes.

Lidmaatschap leden € 14,- p.j.,
incl. kwartaalblad, excl. verzendkosten.
Vrienden HKE minimaal € 15,- p.j.
Opzegging schriftelijk voor 1 december.
Losse nrs. € 4,- excl. verzendkosten

Werkgroepen

Bebouwingsgeschiedenis:

R.T. v.d. Schaaf, 035-5386094

Beeld en Geluid:

J. Frantsen, 035-5310442

Beheer archief en voorwerpen:

J.J. Groeneveld, 035-5381609
J.J. Smids, 035-5387572

Bibliografie:

P. Kaarsgaren, 035-5386676

Foto's:

P. Scholte, 035-5387269

Genealogie:

H.A. van Hees, 035-5389849

Interviews:

H.A. van Hees, 035-5389849

Tentoonstelling:

J.J. Smids, 035-5387572

Website:

W.A.M. de Witte, 035-5388130

© 2010 Historische Kring Eemnes. Alle rechten voorbehouden. Het geheel of gedeeltelijk overnemen van artikelen is slechts toegestaan na toestemming van de redactie. De uitgever heeft er naar gestreefd de rechten van illustraties volgens wettelijke bepalingen te regelen. Degenen die desondanks menen nog bepaalde rechten te kunnen doen gelden, wordt verzocht zich te wenden tot de uitgever: info@historischekringeemnes.nl. Auteurs die in dit tijdschrift publiceren geven daarmee onvoorwaardelijk toestemming tot het in digitale vorm opnemen in openbare databases.

Inhoud

Oudheikamer	171
Van de voorzitter	172
Historie van de Ocrietfabriek - deel 1 (<i>Rom van der Schaaf</i>)	173
Interview Arie Rigter (<i>Henk van Hees</i>)	185
Uitnodiging nieuwjaarsborrel	195
Kwartierstaat Theo van 't Klooster (<i>Henk van Hees</i>)	196
Tweede luidklok Nicolaaskerk (<i>Foeke de Wolf</i>)	212
Wiebe van IJken en de Eemnesser koeientrofee	214
Vernieuwde voorzijde Oudheidkamer	215
Afhalen foto's Eemnesser Boer	218
Herfstavond	219
Opening tentoonstelling	221
Bijzondere schenking	223
Inleveren kopij voor het volgend nummer	224

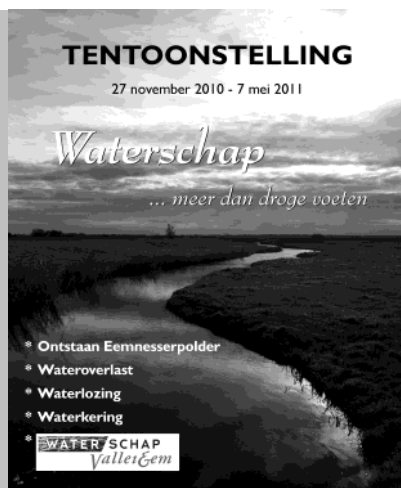
Van de redactie

Elders in dit kwartaalblad staat een kort verslag over de opening van de tentoonstelling in de Oudheidkamer die 'Waterschap, ...meer dan droge voeten' als titel heeft. Aanleiding voor deze tentoonstelling is het landelijke thema van dit jaar 'Water.' Als je door de polder loopt of fietst besef je niet altijd dat ieder stukje droge grond van nu aan het moeras rond de Eemdelta ontworsteld is. Ondanks de aanleg van dijken gebeurde het regelmatig dat er overstromingen plaatsvonden. Naast de schade die werd aangericht was het, hoe vreemd dat ook klinkt, een zegen voor de boeren omdat met het water ook vruchtbare grond werd afgezet. Daar men vroeger de

grond niet bemestte was dit een natuurlijke manier van bemesting. Gekscherend zei men in die tijd: 'Geef ons heden ons dagelijks brood, en om het jaar een watersnood'. Het water bedreigde en bedreigt nog steeds van drie kanten de Eempolder. Vanuit de vroegere Zuiderzee (nu Eemmeer), neerslag en kwelwater vanuit het hoger gelegen Gooi. Een vernuftig systeem van waterwegen zorgt er voor dat wij het overvloedige water nog steeds naar zee (lees Eem) kunnen dragen. Water(schap), molens, gemaal natuurbeheer, dijken, recreatie, u vindt het op de tentoonstelling in de Oudheidkamer.

Joop Smids

Tentoonstelling Oudheidkamer

Oudheidkamer Eemnes
Raadhuislaan 2a
Telefoon 035 - 5382375

Geopend:
zaterdag van 14.00 - 16.00 uur
Toegang gratis

Van de voorzitter

De historie leert ons telkens op-nieuw dat het leven steeds weer anders loopt dan wij verwacht hadden. Zo ook in het afgelopen jaar. Toen we ons in mei realiseerden dat onze voorzitter Chris Houwer ongeneeslijk ziek was, hadden we nauwelijks tijd om dit gegeven tot ons door te laten dringen. Op 23 mei is Chris overleden en toen was ik ineens voorzitter van de Historische Kring Eemnes. Met flarden van verdriet rond je hoofd moet je dan toch de zaken door laten draaien.

Op zo'n moment ervaar je pas echt hoe belangrijk het is dat je een bestuur om je heen hebt met aangename mensen, die hart voor de zaak hebben. Ik wil mijn medebestuurleden dan ook van harte bedanken voor hun inzet en de goede samenwerking in het afgelopen jaar, met name in de moeilijke tijden, die ook mij niet bespaard bleven.

Ik krijg ook steeds weer een warm gevoel wanneer ik zie hoe allerlei leden van onze kring als vrijwilliger meehelpen. Gelukkig hebben we een grote groep van mensen die de handen uit de mouwen willen steken. Ik wil al deze actieve leden extra bedanken voor hun inzet in 2010. En ik hoop dat we in 2011 weer zoveel medewerking kunnen ondervinden. Het gaat toch allemaal om de liefde voor de historie van ons Eemnes.

Dan zijn er ook veel leden die niet actief zijn maar wel ons kwartaalblad lezen en elk jaar hun lidmaatschapsgeld betalen. Daar zijn we erg blij mee. We hebben veel leden en ik wil ze bedanken voor hun steun aan onze vereniging.

Daarnaast zijn we zo rijk dat we een aantal adverteerders en sponsors hebben en de Vrienden van de Oudheidkamer, die het met hun bijdragen mogelijk maken dat we binnen de HKE steeds nieuwe initiatieven kunnen blijven ontplooien. Ook deze mensen wil ik laten weten dat we hun steun zeer waarderen.

We kijken al uit naar het nieuwe jaar. Maar voor het zover is, wens ik u mooie kerstdagen en voor daarna een gezond en gelukkig nieuw jaar.

Aan het begin van dit nieuwe jaar nodig ik iedereen uit voor onze Nieuwjaarsborrel op zaterdag 8 januari 2011 van 16.00 tot 18.00 uur in onze Oudheidkamer. Misschien voor u een goed voornemen om eens even mee te genieten van onze gezelligheid in een historische omgeving, ook al hebt u dat nog nooit eerder gedaan. U bent van harte welkom!

*Henk van Hees
Voorzitter HKE*

Historie van de Ocrietfabriek - deel 1

ROM VAN DER SCHAAF,
in samenwerking met MATHIJS WITTE

In 1940 begon de Ocrietfabriek bij Eembrugge met de productie van aanrechten en andere producten van kunstgraniet. Het was een dochteronderneming van Bruynzeel. Na een moeilijke start gedurende de oorlog groeide het bedrijf tot een fabriek met meer dan 400 medewerkers omstreeks 1960. Het succes was te danken aan de inventiviteit en doorzetting van directeur J. van der Eerde en zijn medewerkers. Met de uitvinding van het Lavet profiteerden zij na de oorlog van de behoefte aan badkamers in nieuwe woningen. Daarna ontwikkelde men andere producten en men schakelde over op een andere techniek. Dit deel 1 beschrijft de opkomst en bloei van het bedrijf. Het later te publiceren deel 2 gaat over het vervolg tot de sluiting in 2008.

Oprichting en begin

Voor aanrechten bij de keukenblokken bezit de firma Bruynzeel in 1938 een dochteronderneming “Steinke”. Het is een terrazzobedrijf, dat al jaren wordt geleid door gebroeders Steinke. Het bedrijf staat aan de Duivendrechtsekade te Amsterdam. Han van der Eerde (geb. 1913) is in 1938 als “vertegenwoordiger keukens” in dienst gekomen bij Bruynzeel. Omdat het goed gaat met de verkoop van keukenblokken, is er in het bedrijf van Steinke te weinig ruimte. De aanrechten van Steinke worden gemaakt van zogenaamd *kunstgraniet*; een soort terrazzo-techniek, die ook wel *granito* wordt genoemd. De techniek is verwant aan het maken van beton. Om het knelpunt voor levering op te lossen, geeft de ‘oude’ heer Bruynzeel opdracht om op zoek te gaan naar een betonfabriek in de provincie, die wel over voldoende ruimte beschikt. Het oog valt op de al enkele jaren leeg staande tegel- en betonfabriek “De Eem” bij Eembrugge, die ook aanrechten heeft gemaakt. Het is een terrein met gebouwen, waarvan de bouw in 1934 voor een steenfabriek van N.V. De Hoflaan is begonnen. Kort daarna is het gewijzigd in een tegel- en betonfabriek, maar het bedrijf is al in 1936 failliet gegaan. De in 1933 door N.V. De Hoflaan gekochte percelen¹ liggen iets ten noorden van Eembrugge, aan de Eemkant van de Zomerdijk in de Eemnesser polder. Tot de afsluiting van de Zuiderzee door de Afsluitdijk

(1932) kwam die grond dikwijls onder water te staan. Vanaf 1932 gebeurt dat niet meer. Het aantrekkelijke van de locatie is, dat grondstoffen zoals zand en grind per schip aangevoerd kunnen worden.

Vanaf het moment, dat Bruynzeel een nieuw bedrijf voorstelde, heeft Van der Eerde nagedacht over het vervolg. De werkwijze van Steinke moet worden aangepast voor fabriekmatige productie. Geïnspireerd door het Engelse woord *concrete* voor beton, geeft Van der Eerde de naam Ocriet aan het voorgestelde nieuwe kunststeen. Het is natuurlijk ook een nieuw product waarmee Bruynzeel hoopt te scoren en de concurrentie met de Italiaanse terrazzo-bewerkers in Nederland aan te gaan. Tot dan toe hadden zij de markt in handen en werden de keukens met terrazzo aanrechten en gootstenen uitgevoerd. De firma Bruynzeel heeft vertrouwen in het voorstel. In 1939 wordt Van der Eerde toegevoegd aan de leiding van Steinke. Zij kopen het complex aan de Eem. Van der Eerde en de gebroeders Steinke worden dan directeur van de Ocrietfabriek N.V.² Zij moeten het bedrijf op gang brengen. Het staat op grondgebied van Eemnes,

Bouw van de steenfabriek in 1934. Evert Kuijer (vijfde van links) werkte er na de bouw als voorman. Daarna werkte hij vanaf het begin in 1940 ongeveer 30 jaar bij de Ocrietfabriek. Hij kon thuis met recht zeggen: "ik heb de Ocrietfabriek gebouwd".

Directeur Van der Eerde staat trots voor één van de gebouwen, die door de acte van 30 juni 1939 zijn gekocht van tegel- en betonfabriek "De Eem".

dicht bij de grens met de gemeente Baarn. Eind 1939 zijn er op het complex aan de Eem zo'n 15 mensen aan het werk. Door de oorlogsdreiging loopt vanaf september 1939 de omzet van aanrechten terug. Dat blijft zo na de inval van Duitsland in mei 1940 en gedurende de rest van de Tweede Wereldoorlog. Vergeleken met de huidige lonen is het inkomen dan heel laag: in 1943 inclusief toeslag voor het soort werk $\pm f$ 0,45 per uur waardoor men in de normale werkweek van 54 uur op $\pm f$ 25,- per week komt (huidige waarde € 142,-). Van der Eerde maakt van de nood een deugd en verdiept zich in de te verwachten veranderingen in het wonen. Samen

Productie van aanrechtbladen in hal 3 in 1949. De werkwijze was hier nog gelijk aan 1943. Men beseft niet, dat bij het slijpen van Ocriet bescherming nodig was tegen stof in de longen.

De wasfonteinen waren een grote verbetering op plaatsen waar meerdere personen zich tegelijk willen wassen. Bijvoorbeeld in fabrieken, kazernes, kindertehuizen en op sportterreinen.

Zonder zelf nat te worden en zonder vermoeiend voorover buigen kan moeder het kind in bad doen. Vanaf 1947 tot 1970 werd het Lavet in veel badkamers geïnstalleerd.

met twee tijdelijke medewerkers bedenkt hij het Lavet voor de meestal kleine badkamers in nieuw te bouwen woningen. De naam Lavet is afgeleid van de namen van de drie uitvinders: LAupman-Van der Eerde-Trip³.

Aan het einde van de oorlog zijn de gebroeders Steinke niet meer betrokken bij de Ocrietfabriek. De oudste was op leeftijd gekomen en heeft zich daarom teruggetrokken. De ander heeft zich ook teruggetrokken. Het is niet bekend waarom. Maar enige tijd later begonnen zij in Baarn weer een eigen bedrijf in de Hoofdstraat⁴. In 1945 is J. van der Eerde de enige directeur van de Ocrietfabriek. Twee brochures uit ± 1944 geven aan dat er toen veel verschillende producten geleverd konden worden. Onder andere aanrechten, vensterbanken, wasfonteinen en traptreden. Maar het bedrijf was verliesgevend. In 1946 zijn er proefmodellen gereed gekomen van het Lavet. Na geslaagde beproeving in enkele woningen te Soest, begint de serieproductie daarvan.

Bloeitijd

Na de oorlog ontstond er een enorme bouwactiviteit in Nederland. Door het wegwerken van het tekort aan woningen en wetgeving die badkamers verplicht maakte, was er een grote markt voor het Lavet. Gecombineerd met een warmwatervoorziening, een kraan en een douchekop, kon het lavet gebruikt worden als wastafel, kinderbad, voetbad en als waskuip voor de gezinswas. Woningbouwverenigingen in de grote steden plaatsten het lavet in de jaren vijftig in veel woningwetwoningen en appartementenblokken voor arbeiders en de lagere middenstand. Ook bood de ronde wasfontein voor 8 personen een goede oplos-

Evenals Lavetten, werden trappen van Ocriet in heel veel flatgebouwen geleverd, onder andere in de Bijlmermeer. Hier een trap op een bouwbeurs te Utrecht, in de stand van de Ocrietfabriek.

Na het besluit voor een Ocrietfabriek in de Franse plaats Tonnerre (Yonne), bracht in mei 1959 een grote delegatie van Ocriet een bezoek voor kennismaking met Tonnerre. De foto geeft een beeld van de optocht door het stadje. In het midden het voetbalteam van Ocriet en vóóran leden van muziekcorps Excelsior uit Baarn (archief HK-Baerne).

sing voor verbetering van de hygiëne van industriële bedrijven en andere instellingen. In de brochure voor de wasfonteinen van $\pm$ 1960 staat een lijst van 116 klanten in Nederland en 47 in België. Daarbij is Hoogovens te Velsen, waar er gedurende enkele jaren honderden zijn geplaatst. Bruynzeel deed ook goede zaken met de voor die tijd moderne keukenblokken van industrieel ontwerper Piet de Zwart, waarvoor de Ocrietfabriek de aanrechten leverde. Al snel had men ontdekt, dat het Ocriet onvoldoende bestand was tegen de modernere wasmiddelen. Er is toen onderzoek gedaan om het kunststeen beter bestand te maken tegen wasmiddelen en andere chemicaliën. Daardoor werd vanaf $\pm$ 1954 het zogenaamde Ocrateren⁵ ingevoerd. Dat is het langs chemisch-fysische weg verminderen van de gevoeligheid voor invloeden van allerlei aard. Bij deze

behandeling⁶ wordt de zogenaamde “vrije kalk” gebonden, die is gevormd bij de verharding van het cement.

De bedrijfskrant De Ocrietkrant van winter 1959-1960 geeft een beeld van grote activiteit in de fabriek en enthousiaste hard werkende medewerkers. Toen leverde men de volgende producten van Ocriet: Lavetten, aanrechten, gootsteenbakken, wasfonteinen, traptreden en douchevloeren. Voor levering van Lavetten in Frankrijk is door Ocriet een nieuwe fabriek gesticht in Tonnerre in Frankrijk. Tonnerre ligt globaal tussen Parijs en Dijon in het departement Yonne. Daar waren de grondstoffen goedkoop en de lonen laag. De Franse markt bleek echter anders dan de Nederlandse, waardoor de omzet van het Lavet daar niet op gang kwam. In Frankrijk werden vooral aanrechten verkocht. De fabriek heeft er gewerkt van 1960 tot ± 1975, maar een groot deel van de geproduceerde Lavetten is door transportbedrijf Koops naar Eembrugge gebracht, terwijl aanrechten van Eembrugge naar Tonnerre gingen. Omdat in Tonnerre geen Ocraatinstallatie aanwezig was, werd in Eembrugge het Ocraat uitgeoefend voor kwalitatief goede aflevering. De levering van Lavetten ging door tot ongeveer 1975. In totaal heeft de fabriek er ruim één miljoen afgeleverd.

Personeel

De jaren 1939 tot 1946 waren moeilijk voor het bedrijf, maar na de oorlog groeide het aantal medewerkers snel. Enkele getallen⁷: van 50 naar 100 in 1947, ruim 150 in 1952, 350 in 1958, ruim 400 eind 1959 en ± 450 in 1965. Vanaf de komst van bedrijfsleider W.H. Wiemer in 1947 werden bijkomende voorzieningen gestart voor betere informatie aan het personeel, ondersteuning in het persoonlijke vlak en meer zaken voor een goede relatie met het bedrijf. Zo kwamen er: controle op TBC van medewerkers en huisgenoten (1948), twaalf cent fonds (1949), Ocrietkrant (1949), ideeënbus (1949), fabrieksreglement (1951), bromfiets in het kader van reiskostenvergoeding (1955), personeelsvereniging Ocrita (1957), jaarlijkse sinterklaasviering voor kinderen van het personeel (vanaf ± 1957), zes woningen voor personeel aan de Paulus Potterlaan in Baarn (1957), sportterrein voor Ocriet (1958), jaarlijks uitstapje voor personeel met partners (vanaf 1959), nieuwe personeelskantine (1961), bedrijfscursus lassen (1961), introductiemap voor nieuwe medewerkers (vanaf 1968), waarin verwijzing naar studiekostenregeling, pensioenfonds, spaarrekening, privé-aankopen en meer. Een bijzondere rol speelde ook mevrouw Wiemer.

De Ocrietfabriek was belangrijk voor de werkgelegenheid in de omgeving. Toch had het bedrijf vanaf ± 1955 moeite om aan voldoende personeel te komen. Op een enkele persoon na, trokken Eemnessers wegens het hoger loonpeil meer naar het Gooi⁸. Omdat in Bunschoten / Spakenburg inmiddels veel nieu-

Het voetbalteam van Ocriet en de supporters. In de zomermaanden speelden zij 's avonds tegen andere bedrijfsteams uit de omgeving; o.a. van Polynorm, de Knopenfabriek en De Graaf's Bakkerijen te Bunschoten. De aanvoerder (rechts met band) is Gerrit Vermeer. Hij speelde ook in het eerste elftal van IJsselmeervogels.

we grote bedrijven waren ontstaan, richtte personeelschef drs. J.H.J. de Hoog zich met de werving naar de rand van de Veluwe. Van de Ocrietkrant winter 1959-1960 werden 30.000 exemplaren verspreid in verschillende gemeenten van Gooi- en Eemland en langs de Veluwezoom. Naast gewone personeelsadvertenties in het Dagblad voor Amersfoort, werden in de jaren 1961 tot 1963 herhaaldelijk contactavonden van 7 tot 9 uur 's avonds aangekondigd in de plaatsen Amersfoort, Nijkerk, Harderwijk en Putten. Oud-medewerkers herinneren zich dat er mensen met speciale bussen kwamen. Begin jaren zeventig reed er zelfs nog een bus uit omgeving Emmen. Ook kwam er enige tijd dagelijks een bus uit omgeving Apeldoorn, omdat het in Twello gevestigde bedrijf Wasco de reparatie van wasmachines en centrifuges voor het Lavet had gestopt ($\pm$ 1962) en medewerkers hun werk konden vervolgen bij de Ocrietfabriek. Een groot aantal vissers vormde een bijzondere groep, wegens de gewoonte: 's Zomers vissen en 's winters naar de fabriek. Er waren ook buitenlandse medewerkers uit Spanje, Marokko en Turkije. Een deel van hen verbleef in hotel Het Kasteel van Antwerpen in de Laanstraat in Baarn. Een heel positief beeld van

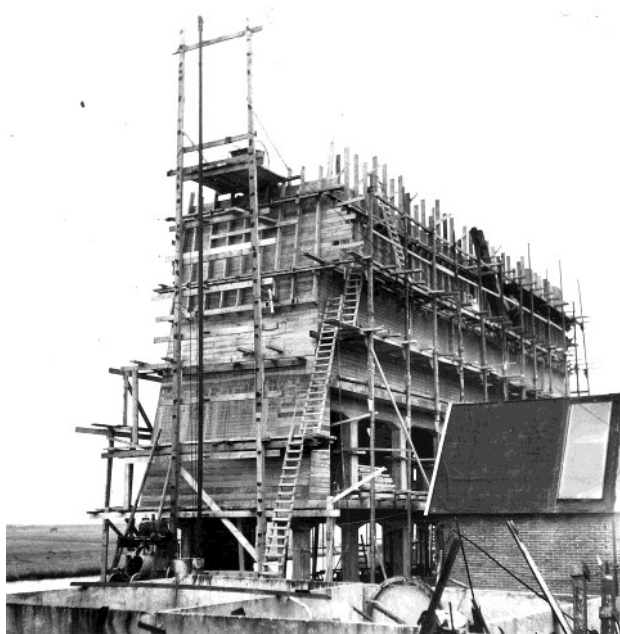
het gehele bedrijf komt naar voren in de Ocrietkrant van september 1965, waarin het groots gevierde 25-jarig bestaan van de vestiging te Eembrugge wordt beschreven. Toch zal er toen bij de leiding al twijfel zijn geweest over de toekomst.

Uitbreidingen

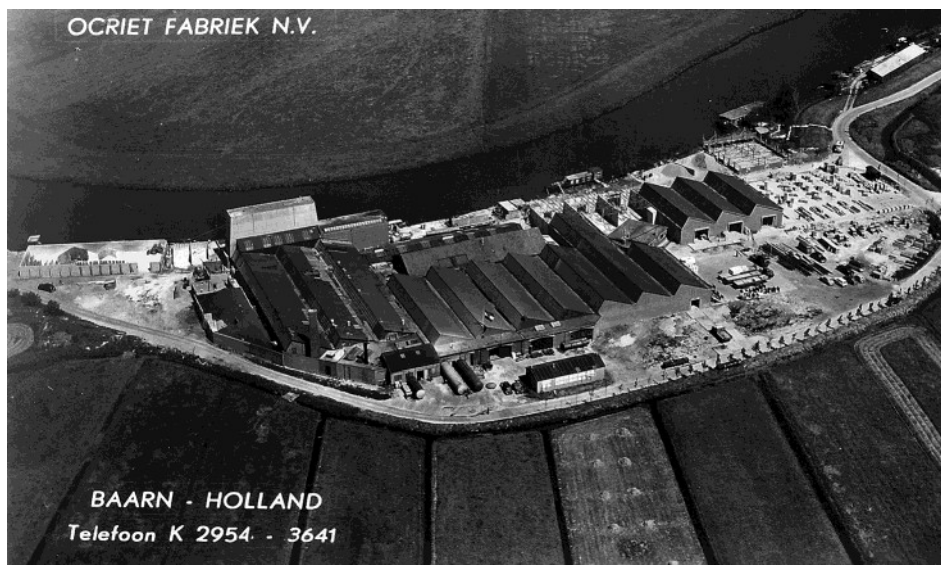
Om aan de grote vraag te kunnen voldoen, is de bedrijfsruimte in stappen verbeterd en groter gemaakt. Ocriet is begonnen met een rechthoekig gebouw en een fabriekshal van drie beuken met sheddak. In 1951/1952 werd de grote rechthoekige silo gebouwd. Deze is verdeeld in compartimenten voor enkele soorten grondstof, zoals zand en grind. Een transportband bracht het materiaal

De start van de bouw van de grote silo was in 1951 een mijlpaal voor het bedrijf. Staande op de heipalen spreekt bedrijfsleider Wiemer de aanwezigen toe. Daarbij staat rechts een directielid van Bruynzeel en links van de trap directeur Van der Eerde (met hoed).

Een indruk van de bouw van de in compartimenten voor zand en grind verdeelde rechthoekige silo in 1952. Lange tijd werd er 24 uur per dag beton gestort.

Een indruk vanaf het westen van de tot 1957 gereed gekomen uitbreidingen. Restanten van de overgenomen tegelfabriek De Eem zijn de linker drie beuken met sheddak (vóór de silo) en het rechthoekige gebouw in het midden (foto KLM-Aerocarto N.V.).

Beeld vanaf het oosten in 1958. Er zijn nu al 14 beuken met sheddak, terwijl het oude rechthoekige gebouw moest wijken (foto KLM-Aerocarto N.V.).

uit het schip bovenop de silo. Zand en grind werd niet meer van buiten uit grote opslagbakken gehaald, maar werd binnen op lorries gestort, via trechters met afsluiters aan de onderkant van de silo. De fabriekshallen werden uitgebreid. In 1955 waren er al 10 beuken met sheddak, doordat er aan de zuidkant 7 beuken waren toegevoegd. Voor die uitbreiding was de Zomerdijk en de daarop liggende Eemweg verlegd. Daarna is er in twee stappen verder uitgebreid met kortere beuken aan de oostkant van het terrein: vier $\pm$ 1956 en acht $\pm$ 1967. Het totaal aantal beuken met sheddak was toen 22. Voor de laatste uitbreiding zijn er aan de zuidkant percelen grond bijgekocht en is de Eemweg daar nog eens verlegd. Zo is de situatie nog in 2010.

De persoon Van der Eerde

Johannes (Han) van der Eerde (1913-1985) was de zoon van een succesvolle aannemer in Amsterdam. Hij behaalde het diploma van de MTS in Haarlem. Na een aanloopperiode in de jaren 1930 gaf hij zijn hele leven aan de Ocrietfabriek. Hij was een harde werker. Ook op vrije dagen was hij in gedachten meestal bezig met verbeteringen van het bedrijf, die vaak even op sigarendoosjes en stukjes papier werden genoteerd. Hij had verder geen vrienden. Wel was hij in de wereld van de keukenbouw een zeer vooraanstaand persoon en bekleedde hij veel bestuursfuncties. Hij was bijvoorbeeld commissaris bij de toeleverancier Geurtsen N.V. te Twello (wasmachines voor het Lavet) en bij Reginox N.V te Rijssen (roestvrij stalen aanrechtbakken). De Ocrietfabriek was zijn kindje. Door zijn aandacht en optreden motiveerde hij de medewerkers bijzonder. Volgens medewerkers was hij geen goede spreker in het openbaar.

Van der Eerde wordt eind 1951 toegesproken tijdens het 12,5-jarig jubileum van het bedrijf en de directeur. Vooraan v.l.n.r.: dochter Ariane, directeur Van der Eerde, zijn vrouw Elisabeth Muller, dochter Els, zoon Han.

Van der Eerde is in 1939 getrouwd met Elisabeth Muller (1917-1972). Zij kregen drie kinderen. Na het overlijden van zijn vrouw in 1972, ontmoette Van der Eerde tijdens een zakenreis in 1974 Elfriede Hildebrand, met wie hij in 1978 is hertrouwd.

Het vervolg wordt gepubliceerd in een latere uitgave van het HKE-kwartaalblad. Daarin kunt u lezen over herinneringen van oud-medewerkers, vernieuwingen in de jaren 60 en 70, de veranderingen vanaf ± 1970 en tenslotte de sluiting in 2008.

Enkele bronnen van gedrukte informatie

Brochures met de titels “Ocriet sanitair” en “Bedrijfshygiëne bevordert arbeidsprestatie”. Uitgegeven ± 1944 door BeKa Baarn.

Soester Courant 08-11-1946: advertentie met oproep voor beproeving van een “douche-waschbak” in enkele huizen met badkamer.

Boek “Eemnes, randgemeente van het Gooi”, door Dr. W. Sleumer Tzn, uitg. Stichting Universitaire Uitgaven, Amsterdam 1950, blz 119-121.

Brochure Lavet Vademecum van ± 1960. Deze geeft in 42 blz een uitgebreide beschrijving van de toepassing en installatie. Ook de Nederlandse octrooien op Lavet en Ocrateren worden genoemd. Tevens lijst van flatgebouwen en woningen waarvoor Lavets zijn geleverd.

Brochure Ocriet ronde wasfonteinen van ± 1960. Geeft in 16 blz een uitgebreide beschrijving van de toepassing en vergelijking met alternatieven. Tevens lijst van bedrijven en instellingen waaraan wasfonteinen zijn geleverd.

Ocrietkranten. Met name van winter 1959-1960, augustus 1965 en september 1965.

Baarnsche Courant 07-12-1983: Het brein achter de ‘keiharde schoonheid’ viert dubbel jubileum.

Rapport “Ocrietfabriek – Eemnes, cultuurhistorische verkenning”, door Kees Volkers, mei 2009.

Noten

1. N.V. De Hoflaan, gevestigd te Amsterdam en Hilversum, kocht in 1933 de percelen kadastrale sectie E, nr. 266 t/m 269 en 347 en 348.
2. Voor de formele oprichting van de Ocrietfabriek is inschrijving nodig in het Handelsregister van de Kamer van Koophandel. De registratie werd vermeld in de Staatscourant van 21 november 1940, nr 228. Het is ook bekend gemaakt via de Laarder Courant de Bel van 20-12-1940, waarin onder meer staat: Ocrietfabriek v.h. Gebr. Steinke Jr directie H.C.C.Steinke, J.H.Steinke, J. van der Eerde; maatsch. kap. f 200.000,-, waarvan geplaatst en gestort f 43.000,-. Het correspondentieadres is dan Wakkerendijk 30 te Eemnes, hetgeen het adres is van het toenmalige Gemeentehuis van Eemnes. Voor het 12,5-jarig jubileum werd 1939 aangehouden, maar voor het 25- en 45-jarig jubileum 1940.
3. Door de Tweede Wereldoorlog hebben R.R.Laupman (1924-2005) en F.H.P. Trip (1921-1990) hun studie aan de universiteit moeten uitstellen. Als onderduikers waren zij tijdelijk naaste medewerkers van Van der Eerde. Zij zijn samen de uitvinders van het Lavet. De heer Trip is later minister geweest (1973-1977). De heer Laupman had succes met diverse innovaties op het gebied van kunststoffen, druktechniek voor textiel en geluidsapparatuur.
4. Gebr. Steinke begonnen in 1948 in Baarn de firma Ellesha in het pand Hoofdstraat 37, waar nu de winkel SuperCoop is, op de hoek van de Burgemeester Penstraat 67. Hun woonhuis (Kerkstraat 40b) had achter een doorgang naar het bedrijf. Handmatig maakten zij weer producten van kunststeen, waaronder aanrechten. De naam Ellesha komt van de eigenaren Ledoux (buurman van Steinke), Steinke en Hansen (directeur). Omstreeks 1975 is het bedrijf beëindigd.
5. Op het Ocraatprocédé is octrooi verkregen in 33 landen. Ocraatinstallaties zijn onder andere in bedrijf genomen in Canada, Zuid-Afrika en Australië. De installaties zijn deels geleverd uit Nederland.
6. De brochure Lavet Vademecum van ± 1960 geeft op blz 40: Het kernpunt van de Ocraatmethode is het behandelen van het product met een fluorhoudend gas, dat langs chemische weg de zwakke bouwstoffen van het cementskelet omzet in sterke verbindingen.
7. Ocrietkrant augustus 1965 blz 6: 50 in 1947. Laarder Courant de Bel 19-09-1947: 100ste medewerker. L.C. de Bel 02-05-1952: tenminste 154. Ocrietkrant winter 1959-1960 p.2 en 4 ruim 400 en 350 in 1958. In 1965 volgens oud-medewerkers ± 450.
8. Laarder Courant de Bel 03-10-1950: Presentatie “De sociografische betekenis van Eemnes” door onderzoeker Dr. W. Sleumer (van Universiteit van Amsterdam) naar de levensomstandigheden van de bevolking van Eemnes. Tevens interview met Evert Kuijer in Ocrietkrant augustus 1965.

Interview Arie Rigter

HENK VAN HEES

In mijn jeugd werd er op Eemnes veel gesproken over de drie zonen van Tijmen Rigter: Arie, Gerard en Piet. Ze waren als drietal naar Nieuw-Zeeland geëmigreerd om daar een toekomst op te bouwen in de landbouw. De afgelopen zomer hoorde ik dat Arie Rigter, inmiddels de 80 jaren gepasseerd, voor een vakantie over was in Nederland. Hij was hier samen met Betty, de dochter van zijn broer Gerard. Dit leek me een mooie aanleiding om Arie te interviewen. Een afspraak met het tweetal was snel gemaakt. Toen we elkaar ontmoetten, zei Arie met zijn pretoogjes: “Van Eemnes ben ik alles vergeten en in Nieuw-Zeeland heb ik niets meegemaakt!” Dat leek me een mooi begin. Arie aan het woord:

Ik ben geboren op 7 december 1929 op de boerderij Wakkerendijk 112 als zoon van Tijmen Rigter en Lamberta van 't Klooster. Na een doodgeboren zoon in 1923 kwamen mijn broers Bertus, Antoon en Jan. In 1928 werd een zoon Arie geboren, die na twee dagen overleed. In 1929 kwam ik dus, gevolgd door mijn broer Gerard in 1931 en Piet in 1932. Moeder had dus acht zoons gebaard. Onze buurvrouw, vrouw Van Hees, kon het nog beter: zij had negen zoons gebaard en geen dochters! Buurman Hendrik van Hees, jouw opa, was kapper, kleermaker en ook een beetje landbouwer. Hij verbouwde namelijk aardappels op een stukje land tegen de Gooiersgracht, dat hij van ons huurde.

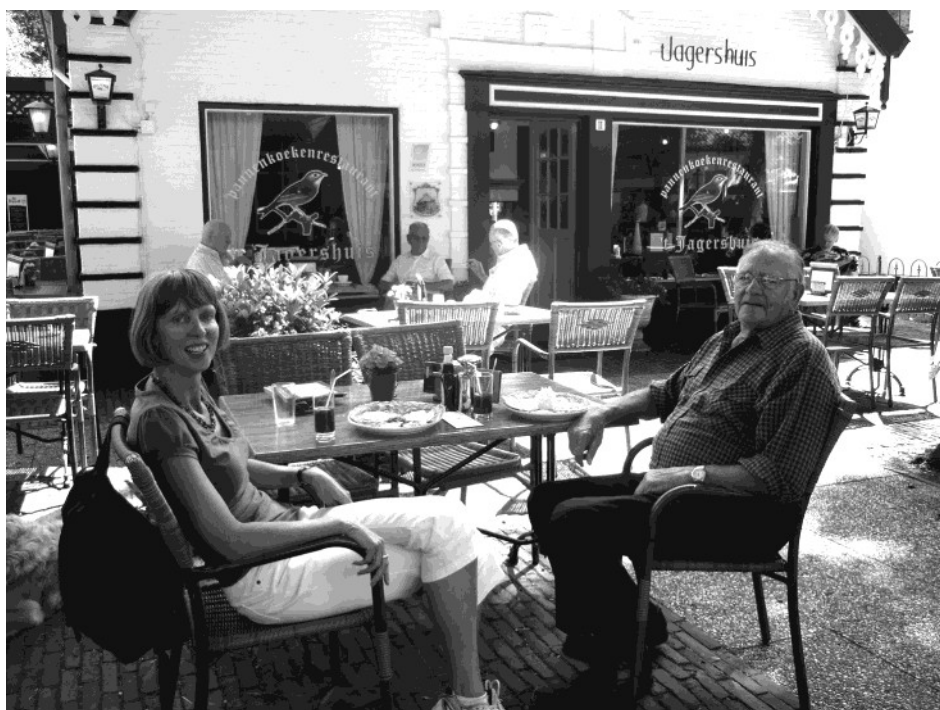
Daar aan de Wakkerendijk groeide ik op. De polder en de driest waren ons speelterrein. Ik speelde veel met Niek Brouwer en Richard van Teus van Klooster. Ik moest als kind ook al gauw helpen thuis: de dam harken en kippen voeren! We speelden achter op het land tot aan de Gooiersgracht toe. Via planken over de sloot konden we zo naar onze burens lopen bijvoorbeeld naar Van Hees op Wakkerendijk 114 en naar Teus van Klooster op Wakkerendijk 116.

Wat speelden we zoal! In de winter was het scholletje trappen. Populair was het pirouetten: je groef een geul in de grond, legde een houtje erover en sloeg dat met een stok de lucht in. Wie het kon opvangen voordat het op de grond was, kreeg de beurt. En wat dacht je van “Bok-bok-hèring” spelen op de Ma-

riaschool. Jongens staken de kop in elkaars kruis en vormden zo een rij. Bedoeling was om erop te springen en zo ver mogelijk naar voren te komen. De meesters op school waren niet altijd blij met dit spel.

's Winters vermaakten we ons op de vijver van "Eemlust" (Wakkerendijk 136). Eens ging ik daar het ijs uitproberen met mijn broer Gerard en Richard van Teus van Klooster. Ik was een waaghals dus ik probeerde het en zakte er door. Richard en Gerard hebben me eruit getrokken en mijn eerste reactie was: "Ik ga nooit meer op het ijs!" Later waren de rollen omgedraaid! Ik ging met mijn broer Gerard een keer vissen in de wetering. Toen kwam Gerard in het water terecht en kon ik hem eruit trekken.

Mijn lagere schoolperiode heb ik op de Mariaschool doorgebracht, toentertijd de jongensschool. Ik heb daar zeven klassen doorlopen. De achtste klas is er bij in geschoten omdat we toen aan het eind van de oorlog zaten. Het hoofd van de

Links Betty Rigter en rechts haar oom Arie Rigter genietend van een pannenkoek op het terras van 't Jagershuis in de Lage Vuursche. Zomer 2010

Op pad in de Eemnesser polder met paard en kar van Theo Makker. Arie Rigter op de bok. Betty Rigter en Mien Rigter- v.d. Hengel erachter. Zomer 2010

school was Meester Morren. Hij had onderduikers en hij deed weinig met de leerboekjes, die in het Duits geschreven waren! In de eerste en tweede klas had ik een aardige juf. Dat was Willy Morren, een dochter van Meester Morren. In de 3^e en 4^e klas had ik Meester Alfrink; hij speelde op een orgeltje. Bij gymnastiek tikte hij met een stokje op de vloer en dan moesten we marcheren. Aan touwen en ringen kwamen we niet veel toe. Na de vierde klas had ik steeds Meester Morren. Hij speelde viool en hij was goed lenig! Wij gingen altijd lopend op onze klompen naar school. In de gang van de school stonden klompenbakken, waar we onze klompen in moesten zetten. In de lokalen was er zand op de vloer.

De Tweede Wereldoorlog was een bijzondere periode! Ik herinner me dat er een vliegtuig neerstortte achter de begraafplaats aan de Laarderweg. De afdraken van de bemanningsleden kon je in de grond zien. Ergens ten zuiden van de Jonge Jaapenweg is ook een vliegtuig neergestort. Het zat nog vol benzine. Gerard van Klooster had een auto en hij was één van de mensen die benzine uit het vliegtuig haalde. Ik weet nog dat er een keer Duitsers overnachtten op onze stal. Ze sliepen in het hooi. Bij hun vertrek lieten ze een handgranaat achter, die later door Bertus Groen gedemonteerd is. We hebben ook een onderduiker gehad. Dat was Wim van Deursen uit Brabant, die was weggelopen uit een kamp. Hij is bij ons gebleven tot de bevrijding en hielp gewoon mee. Als er een razzia kwam, moest hij zich verstoppen net zoals mijn broers Bertus en Antoon. We hebben ook evacués gehad. Ze heetten Doortje en Petri en ze kwamen uit Huisen. Daarnaast hebben we nog een doofstom meisje in huis gehad maar dat was gauw weer weg.

Ik herinner me nog de feesten in Eemnes. Het 600-jarig bestaan in 1951. Er werd een vuurwerk aangericht van oude banden, die in de fik gestoken werden. Ik zie nog het touwtrekken over de Vaart voor me met o.a. Wilde Kees Stalenhoef en Jaap Verdegaaal. Er moest een deelnemer met een reddingsbootje uit het water worden gehaald terwijl hij maar riep: "Ik verzuip!" Zelf heb ik - ik meen op Koninginnedag – nog eens meegedaan aan het ringsteken op het losse paard. Dat was aan het begin van de Meentweg. Burgemeester Van Ogtrop overhandigde mij de prijs, die ik gewonnen had: een doos met 25 stuivers!

Omdat ik boer wilde worden, ben ik na de oorlog een landbouwschoolcursus gaan volgen bij meester Hopman uit Bunschoten. Dat was één avond in de week. Daarna heb ik twee jaar lang een avondcursus van de ABTB in Utrecht gevolgd. Daar leerde je wel wat. Vervolgens heb ik een paar jaar gewerkt bij mijn oom Gart Rigter op Wakkerendijk 172. Via zijn dochter Annie, die getrouwd was met Kok uit Hoogland kwam ik in Friesland terecht op een groot

Familiefoto uit Nieuw-Zeeland. V.l.n.r. Arie Rigter en zijn vrouw Thea van Bakkum, Gerard Rigter en zijn vrouw Nel Calis, Marietje Spanbroek en haar man Piet Rigter. Deze foto is gemaakt in december 2009 toen Arie zijn 80^e verjaardag vierde.

bedrijf, dat gekocht was van Niemeijer. Daar kon je machinaal melken en ik leerde er trekker rijden! Ik ben daar ongeveer een half jaar gebleven. Daarna heb ik ook nog even les gehad van Bep de Bruijn om motor te leren rijden.

Toen ontstond bij mij en mijn broers Gerard en Piet het idee om te gaan emigreren. In die tijd was dat in! We wilden alle drie tegelijk gaan! Gerard werkte als knecht bij Teus Stoutenburg en Piet bij Frans Stalenhoef. We moesten het wel eens zien te worden over het land waar we naar toe wilden emigreren. Dat viel nog niet mee! Ik wilde naar Brazilië, lekker warm! Piet wilde naar Canada maar dat vond Gerard te koud! In de laatste winter voor onze emigratie volgden we in Amersfoort een cursus van de heer Willemse. Hij vertelde ons wat je in die landen allemaal kon tegenkomen. Hij gaf ons het advies om naar Nieuw-Zeeland te gaan want daar hoeven de koeien nooit op stal! En dat is het geworden! We zijn vertrokken in oktober 1954.

Onze vliegreis duurde van 26 oktober tot 3 november. Toen kwamen we aan in Auckland. Tot onze verbazing zaten daar helemaal geen boeren. Ze zeiden tegen ons: "Je moet naar Hamilton gaan, daar kunnen ze zorgen voor werk op een boerderij." Hamilton ligt zo halverwege het Noordereiland. We waren daar met vier mannen: mijn twee broers en ik plus nog een Hollander. Op het ar-

beidsbureau in Hamilton konden ze alleen Gerard en die andere man werk als boerenknecht aanbieden. Piet en ik moesten wachten tot de volgende week. Toen kregen we werk op een melkfabriek aangeboden en dat hebben we geaccepteerd. Gerard wilde weer gauw weg van die boerderij en kwam toen ook op de melkfabriek werken. We hebben daar bijna een half jaar gewerkt.

Toen kregen we de kans om alle drie samen op eenzelfde boerenbedrijf te gaan werken in Gordonton, iets ten noordoosten van Hamilton. De eigenaar zocht een sharemilker. In Nieuw-Zeeland bestaat het systeem van sharemilken al heel lang. Er zijn drie varianten van het sharemilken:

Bij variant 1 krijg je 29% van de opbrengst: je melkt alleen de koeien en verzorgt ze; vee, land, boerderij en landbouwwerktuigen zijn niet jouw eigendom.

Bij variant 2 krijg je 39 % van de opbrengst: je melkt de koeien en fokt ook kalveren en zo; verder is ook hier niets jouw eigendom.

Bij variant 3 krijg je 50 % van de opbrengst: koeien en landbouwwerktuigen zijn jouw eigendommen; de rest niet.

We konden daar in Gordonton zo beginnen. Het was toen maart 1955. We woonden daar als drie mannen samen op de boerderij. We deden zelf het huis-

Vlak voor hun vertrek naar Nieuw-Zeeland in 1954. V.l.n.r. Piet, Arie en Gerard Rieger

houden; kookten ook zelf. Wassen deed ik nooit; dat deed Gerard altijd. We konden goed met elkaar over weg. Natuurlijk was er wel eens ruzie; we gooiden dan soms een emmer water naar elkaar. We hebben daar één keer een behoorlijke schoorsteenbrand gehad. We hadden geen waterleiding dus er was niet direct water voorhanden. Daarom gingen we met een emmer vol melk de ladder op die tegen het dak stond. Zo gooiden we de melk in de schoorsteen en dat bluste goed.

In 1957 ben ik op een ander bedrijf gaan werken. Na vier jaar werken heb ik in 1961 één jaar vrijaf gevraagd aan mijn baas. Ik wilde terug naar Nederland o.a. om een vrouw te zoeken. Mijn baas zei: “Als je na terugkomst drie jaar voor me blijft werken, mag je nu een jaar weg”.

Foto uit 1999; gemaakt toen de broers 45 jaar in Nieuw-Zeeland woonden. V.l.n.r. Arie, Gerard en Piet Rigter.

Op een emigratiecursus in Arnhem had ik indertijd Jo Boersen uit Hoogland leren kennen. Jo was ook in Nieuw-Zeeland terecht gekomen, samen met zijn vrouw Betsie van Bakkum. Betsie kwam uit een gezin van acht meisjes en één jongen. Ze zei: “ik heb in Holland nog drie ongetrouwde zussen. Ga ze maar bezoeken en neem de beste maar mee.” En dat werd Thea van Bakkum. We zijn in 1962 getrouwd.

Ik heb woord gehouden en drie jaar later, in 1965, ben ik vertrokken bij mijn baas. Ik heb een bedrijf gekocht in Te Aroha, zo’n 9 km. verderop. Op 1 juni 1965 zijn we er ingetrokken. Ik woon nu nog steeds in hetzelfde huis met hetzelfde bedrijf. Toen ik het kocht, liep er een grindweg, nu is dat een asfaltweg. In 1965 zaten er in dat gebied 15 boeren; nu zijn het er nog maar 6 à 7. De bedrijven zijn steeds groter geworden omdat je omliggende bedrijven opkocht. Mijn vrouw en ik kregen vier zonen en drie dochters.

Mijn broer Piet

Vanaf 1959 zijn wij elk een jaar terug geweest naar Nederland om een vrouw te zoeken. Piet was de jongste van ons drie en hij ging in 1959 als eerste. Hij

moest van een Hollandse kennis in Nieuw-Zeeland de groeten doen aan diens zus in Bemmelen. Ze heette Marietje Spanbroek. Het klikte tussen Piet en haar; ze ging mee naar Nieuw-Zeeland en werd de vrouw van Piet. Nadat hij terugkwam, heeft Piet een eigen boerderij gekocht in Gordonton. Hij en zijn vrouw kregen drie zonen en een dochter. De jongste zoon van Piet heeft ondertussen het bedrijf van zijn vader gekocht. Piet woont daar nog steeds.

Mijn broer Gerard

Toen wij naar Nieuw-Zeeland vertrokken, had Gerard al een meisje uit Eemnes. Dat was Mien Eek, een dochter van Kees Eek van de Meentweg. Mien is ons achterna gekomen naar Nieuw-Zeeland maar het werd toch niets met Gerard. Ze is er wel gebleven, trouwde met een andere Hollander en woont er nog steeds.

Gerard bleef het langst op de boerderij in Gordonton, waar we begonnen zijn. Hij ging in 1960 als tweede naar Holland om een vrouw te zoeken. Toen hij bij zijn broer Bertus Rigter in Eemnes op kraambezoek kwam, raakte hij onder de indruk van de kraamverzorgster. Dat was Nel Calis van de molen in Laren. Het klikte tussen die twee en Nel wilde wel mee naar Nieuw-Zeeland. Ze zijn in

Foto gemaakt circa 1935 bij de boerderij van Tijmen Rigter, Wakkerendijk 112. Moeder Lambert van 't Klooster voert de kippen. Op de rechtse kar zit rechts Arie en links Gerard. Tussen de kippen zit Piet Rigter. (Foto Van Agtmaal)

Familiefoto uit Nieuw-Zeeland gemaakt in december 2009 t.g.v. de 80^e verjaardag van Arie. Achterste rij v.l.n.r. de kinderen van Arie Rigtger: Belinda Rigtger, Tim Rigtger, Jeffrey Rigtger, Michelle Rigtger, Adri Rigtger, Rosella Parker-Rigtger en Robert Rigtger; vervolgens de kinderen van Gerard Rigtger: Laura Eagles-Rigtger, Betty Driessen-Rigtger, Joanna Mc Carthy-Rigtger, Tim Rigtger en Catherine Russell-Rigtger; tot slot de kinderen van Piet Rigtger: Tim Rigtger, Liesbeth (Liz) Valler-Rigtger en Anthony Rigtger. (Peter Rigtger ontbreekt. Voorste rij v.l.n.r. Arie Rigtger, Thea Rigtger-van Bekkam, Gerard Rigtger, Nel Rigtger-Calis, Marietje Rigtger-Spanbroek, Piet Rigtger, Mien Hilhorst-van de Wolfshaar en Gerard Hilhorst (Gerard is een neef van de gebroeders Rigtger).

Foto van de boerderij Wakkerendijk 112 in het Samuel Bergserf, genomen in het begin van de 20e eeuw. Op deze boerderij zijn de gebroeders Rigter geboren.

1961 getrouwd en woonden eerst nog op de boerderij waar de broers begonnen waren. Dochter Betty is daar in Gordonton nog geboren. Een half jaar later, in 1963, kocht Gerard een boerderij voor zichzelf, die een paar kilometer verderop stond. Na enige tijd werd Gerard hartpatiënt en moest hij zelf rustiger aan doen. Zijn bedrijf was te klein om er een sharemilker op te zetten en daarom heeft hij het rond 1988 verkocht om daarna een groter bedrijf te kopen. Daar heeft hij een sharemilker op gezet. Gerard en Nel kregen vier dochters en één zoon. Ze wonen nog steeds op dit bedrijf. De zoon is geen boer meer.

Eén van de vier dochters is Betty, die met haar oom Arie voor deze vakantie is meegereisd naar Nederland. Betty is verpleegster in Auckland. "Goed bekeken, hè, " zegt Arie "ik dacht als Betty mee gaat, heb ik meteen goede verzorging als er onderweg iets gebeurt!" Betty is getrouwd met Carl Driessen, een man van Nederlandse afkomst. Ze kan zich ook nog aardig redden met de Nederlandse taal. Ze zegt dat de Nederlanders in Nieuw-Zeeland harde werkers zijn en dat ze daarom goed bekend staan.

Succes

Ik heb nooit spijt gehad van onze emigratie naar Nieuw-Zeeland! Het is mooi dat we nu, na 56 jaar, alle drie nog in leven zijn en onze vrouwen ook. Ik mag ook wel zeggen dat ik een goede engelbewaarder heb. Ik ben namelijk een keer uit een perenboom gevallen. Dat was één dag voordat één van mijn dochters trouwde! Bij deze val heb ik mijn nek gebroken! Maar alles is gelukkig weer goed gekomen.

Ik ben wel blij om weer eens terug te zijn in Holland. Het is overal veel drukker geworden en er is erg veel veranderd. Gelukkig is de Eemnesser polder nog steeds hetzelfde! Die is net zo plat als de omgeving waar wij wonen in Nieuw-Zeeland. Het is wel mooi dat we alle drie nog op ons eigen bedrijf wonen. Ja, we mogen wel zeggen dat we alle drie succesvol geweest zijn. We hebben bereikt waarvoor we er in 1954 naar toe gingen!

Na dit interview stapte de 81-jarige Arie weer vlot op de fiets om met zijn nicht Betty op familiebezoek in Laren te gaan. Ik had genoten van zijn verhalen en zijn specifieke humor.

Ik wil Arie en Betty bedanken voor hun prettige medewerking aan dit interview!

UITNODIGING NIEUWJAARSBORREL

Voor alle HKE-leden, adverteerders en sponsors

Zaterdag 8 januari 2011 van 16.00 tot 18.00 uur

in de Oudheidkamer

Op zaterdag 8 januari a.s. wordt het extra gezellig in de Oudheidkamer. Na de gebruikelijke openstelling zijn alle HKE-leden, adverteerders en sponsors tussen 16.00 en 18.00 uur van harte welkom bij onze Nieuwjaarsborrel. Schroom niet om te komen; het is echt een Open Huis waar we met elkaar terug willen kijken op 2010 en plannen willen maken voor 2011.

Het is meteen een mooie gelegenheid om de tentoonstelling over het Waterschap te bekijken!
Tot ziens!

Kwartierstaat Theo van 't Klooster

HENK VAN HEES

Gedurende de afgelopen jaren hebben we inmiddels drie keer een kwartierstaat van een Eemnesser gepubliceerd. Zo'n kwartierstaat is een overzicht van alle voorouders van een bepaalde persoon. Om het niet al te onoverzichtelijk te maken gaan we voor deze kwartierstaten niet zo ver terug in de tijd. Vanuit de gekozen persoon kijken we vier generaties terug zodat er een overzicht ontstaat van 30 voorouders.

Deze keer gaat het om de kwartierstaat van Theo van 't Klooster, in Eemnes geen onbekende. Opvallend is dat zijn meeste voorvaderen een boerenbedrijf hadden. Alle voorouders waren rooms-katholiek. Naast een hoog Eemnesgehalte vinden we ook voorouders uit Blaricum en Leusden-Stoutenburg.

De kwartieren van Theo zien er als volgt uit:

(1)Theodorus Petrus Maria van 't Klooster (geb. 1957) trouwt in 1980 met Eleanor Hayes

Theo heeft zijn jeugd doorgebracht op Meentweg 99. Na zijn opleiding RMTuS in Utrecht werkte hij een jaar als uitvoerder/ontwerper bij 't Vaarderhoogt in Soest om vervolgens bij Mostert en De Winter in Sliedrecht voor het rayon Noord- en Zuid-Holland het project "Schoolhovenier" te leiden. In die periode

volgde hij een driejarige deeltijdstudie ontwerpen en beplantingsleer in Boskoop waarna hij voor zijn werkgever het cultuur- en civieltechnisch adviesbureau Extensio heeft opgezet. Zijn ambitie en kwaliteiten kwamen meer en meer bij het ruimtelijk ontwerpen te liggen zodat hij in 1987 de zesjarige deeltijdstudie landschapsarchitectuur aan de Academie van Bouwkunst in Amsterdam ging volgen. Deze inspirerende periode heeft hij, met steun van zijn vrouw Eleanor, in 1993 succesvol afgesloten met zijn afstudeer-

V.l.n.r. Theo van 't Klooster, op de voorgrond zijn vrouw Eleanor Hayes, achter haar zoon Kevin en rechts dochter Vivian. (Foto Tjerk Visscher.)

project in het Soester Engpark. Daarna werd hij ingeschreven in het architectenregister als erkend tuin- en landschapsarchitect. In 1988 was hij inmiddels zijn eigen architectenbureau gestart onder de naam “Landscape studio Theo van ’t Klooster”. Zijn bureau is vanaf 1999 gevestigd op Wakkerendijk 152, in de teen van de winterdijk. Er wordt daar gewerkt aan projecten in de publieke en private buitenruimte, vaak in samenwerking met stedenbouwkundigen, architecten, ecologen en hydrologen maar ook met kunstenaars en interieurarchitecten.

In Eemnes heeft Theo met zijn bureau o.a. de volgende projecten gerealiseerd: het stadhuispark, de groenstructuur aan de Rutgers van Rozenburglaan, de pastortietuin van de RK Nicolaaskerk, het uitbreiden van de boomstructuur met hagen op de RK Begraafplaats, de kantoortuin van makelaar Campagne en Van Breemen, enkele boerderijtuinen langs Meentweg en Wakkerendijk, erfbeplantingsplannen in de Noordpolder te Veld, nieuwe boomstructuur bij Jachthaven Het Raboes en diverse privétuinen.

In 1980 is Theo in Eemnes getrouwd met de Ierse Eleanor Hayes. Uit dit huwe-

Pand Wakkerendijk 152 waar Theo van 't Klooster met zijn gezin woont sinds 1999. Hier is ook het bureau van zijn Landscape studio gevestigd. (Foto Theo van 't Klooster.)

Kwartierstaat Theo van 't Klooster

PieterJanse van 't Klooster (16) * Eemnes 18-12-1816, † Eemnes 31-01-1886 (zoon van Jan van 't Klooster en Geertje Stalenhoef) Tr. Soest 07-06-1844	Geertje Maria Ebbenhorst (17) * Soest 02-02-1817, † Eemnes 21-10-1859 (dochter van Hendrik Ebbenhorst en Jannetje van Roomen)	Gerrit Stalenhoef (18) * Eemnes 26-12-1818, † Eemnes 01-03-1893 (zoon van Isaac Wouters Stalenhoef en Maria Gerrits Rigter) Tr. Eemnes 08-05-1843	Annetje de Boer (19) * Eemnes 13-04-1820, † Eemnes 19-07-1899 (dochter van Gerrit Jacobsen de Boer en Barbara Beukenboom)	Nicolaas Johannes de Jong (20) * Blaricum 16-08-1828, † Blaricum 29-04-1874 (zoon van Harmen Janse de Jong en Hendrikje Klaasse Rigter) Tr. Laren NH 04-06-1851	Botje van den Brink (21) * Laren NH 24-02-1832, † Blaricum 08-12-1901 (dochter van Lambert Janse v.d. Brink en Willempe Bastiaans Kool)	Jacob Heerschop (22) *Blaricum 25-05-1819, † Blaricum 14-10-1860 (zoon van Lambert Cornelisse Heerschop en Rijkje Tijmense Raven) Tr. Blaricum 14-05-1851	Teuntje Hol (23) * Blaricum 25-09-1819, † Eemnes 22-03-1901 (dochter van Aart Janse Hol en Grietje Gaurse Bosterdijk)
Hendrikus Johannes van 't Klooster (8) * Eemnes 20-12-1849 † Eemnes 22-09-1937 tr. Eemnes	Maria Stalenhoef (9) * Amersfoort 03-04-1847 † Eemnes 26-10-1908 26-10-1875	Lambertus Johannes de Jong (10) * Blaricum 12-08-1856 † Blaricum 13-03-1934 tr. Blaricum	Rijkje Heerschop (11) * Blaricum 03-05-1852 † Blaricum 28-02-1917 08-05-1882				
Gerrit van 't Klooster (4) * Eemnes 18-07-1884 † Eemnes 24-01-1966 tr. Eemnes	Elisabeth Antonia de Jong (5) * Laren NH 18-08-1883 † Eemnes 28-01-1951 17-09-1909						
Petrus Everardus van 't Klooster (2) geb. Eemnes 08-02-1917; overl. Eemnes 02-04-1994 tr. Eemnes							
Theodorus Petrus Maria van 't Klooster (1) geb. Eemnes 21 – 12 - 1957							

Wijlert Gieskens (24) * Eemnes 04-04-1817, † Eemnes 20-07-1900 (zoon van Pieter Manusz Gieskens en Gerritje Japikze de Groot) Tr. Eemnes 12-04-1853	Marritje Stalenhoef (25) * Eemnes 21-09-1824, † Eemnes 02-02-1914 (dochter van Gijsbert Stalenhoef en Geertruida Bon)	Elbert Makker (26) * Eemnes 17-08-1818, † Eemnes 21-06-1892 (zoon van Frans Makker en Geertrui Ruiter) Tr. Eemnes 30-06-1852	Josina Maria Bell (27) * Eemnes 22-10-1824, † Eemnes 20-09-1892 (dochter van Mattheus Bell en Maria Antonia van den Born)	Petrus Cornelisse Horst (28) ~Hoogland 07-07-1810, † Stoutenburg 27-08-1853 (zoon van Cornelis Cornelisse Horst en Geertje Peelen) Tr. Stoutenburg 03-02-1843	Hanna Willemse van de Kamp (29) ~Leusden 13-20-1810, † Stoutenburg 29-12-1848 (dochter van Willem Willemse van de Kamp en Dirkje Goossens van de Koedijk)	Jan van Valkengoed (30) * Amersfoort 08-06-1824, † Stoutenburg 01-04-1898 (zoon van Cornelis van Valkengoed en Jannetje Brandsen) Tr. Hoogland 28-05-1851	Cicilia Schoonderbeek (31) * Hoogland 05-01-1825, † Stoutenburg 12-04-1875 (dochter van Jacob Geurise Schoonderbeek en Antje Reijerse Keijzer)
Gijsbert Gieskens (12) * Eemnes 13-05-1854 † Eemnes 22-02-1908 tr. Eemnes	Geertruida Barbara Makker (13) * Eemnes 15-10-1855 † Eemnes 16-12-1932 17-11-1885			Cornelis Horst(14) * Stoutenburg 17-11-1843 † Leusden 04-03-1927 tr. Leusden	Mietje van Valkengoed (15) * Stoutenburg 01-03-1855 † Leusden 27-04-1920 30-10-1884		
Gijsbertus Joseph Gieskens (6) * Eemnes 28-03-1897 † Laren NH 29-04-1980 tr. Leusden				Theodora Horst (7) * Leusden 10-07-1897 † Laren NH 29-12-1991 21-02-1924			
Maria Geertruida Gieskens (3) geb. Eemnes 15-11-1925 07-10-1952 trouwt Eemnes 31-10-1980 Eleanor Hayes							

Trouwfoto van Piet van 't Klooster en Marie Gieskens, genomen op 7 oktober 1952.

Piet van 't Klooster en zijn vrouw Marie Gieskens

lijk zijn twee kinderen geboren: Kevin Peter James (04-09-1987) en Vivian Bridget Marie (23-03-1990). Na een aantal jaren op het Willemserf woont Theo met zijn gezin sinds 1999 op Wakkerendijk 152.

(2) Petrus Everardus van 't Klooster (1917-1994) trouwt in 1952 met

(3) Maria Geertruida Gieskens (geb. 1925)

Na hun huwelijk gingen Piet en Marie op Meentweg 99 wonen, de plek, die in de volksmond “het Tolletje” werd genoemd; dit slaat op de tol voor een particuliere landbouwweg naar Blaricum. Op deze plek had Piet vele jaren een boerenbedrijf. Er werden zes kinderen geboren: drie dochters en drie zoons. In 1983 verhuisden Piet en Marie naar Veldweg 49.

(4) Gerrit van 't Klooster (1884-1966) trouwt in 1909 met

(5) Elisabeth Antonia de Jong (1883-1951)

Gerrit nam de ouderlijke boerderij op Meentweg 91 over en bleef daar voor de rest van zijn leven wonen en werken. Uit zijn huwelijk met Elisabeth Antonia de Jong zijn elf kinderen geboren: zes zonen en vijf dochters.

Elisabeth Antonia de Jong (1883-1951)

Gerrit van 't Klooster (1884-1966)

Gijs Gieskens (1897-1980) en zijn vrouw Dirkje Horst (1897-1991)

*Gezin van Gerrit van 't Klooster en Elisabeth de jong.
Staaende v.l.n.r. de kinderen Piet, Rijkje, Wim, Annie, Evert, Lammert, Tonie en Jacob van 't Klooster. Zittend (links) vader Gerrit van 't Klooster (1884-1966) en (rechts) moeder Elisabeth Antonia de Jong (1883-1951)*

*Gezin van Gijsbertus Joseph Gieskens en Theodora Horst.
Achterste rij v.l.n.r. de kinderen Sien, Annie, Cees en Marie Gieskens.
Voorste rij v.l.n.r. Gijs, Wijnand, moeder Dirkje Horst, Elbert, vader Gijs Gieskens, Piet en Geertje Gieskens.*

Bidt voor de ziel van Zaliger

HENRICUS JOANNES VAN 'T KLOOSTER

Weduwnaar van
MARIA STALENHOEF

Geboren te Eemnes den 20 Dec. 1849
meermalen voorzien van de H.H. Sacramenten der Stervenden aldaar
overleden den 22 September 1937 en
begraven den 25 September d.a.v. op
het R.K. Kerkhof te Eemnes.

Gelukkig de mensch, die door God
geroepen om zijn bloedverwanten te
verlaten en alle aardsche banden te
verbreken bereidvaardig gehoorzaamt
en zegt: „Heer in de eenvoudigheid
des harten breng ik U alles blijmoedig
ten offer. I Par. XIX: 17.

God heeft hem geheiligd in zijn geloof;
hij was eenvoudig en oprecht, vreesde
God en week af van het kwaad.

Eccel. XLV: 4: Job I: 1.

In hoogen ouderdom is hij heengegaan
om zijn rijk te beërven in het hemelsch
Jeruzalem, maar velen heeft hij met
zijn vaderlijke hulp verlaten. Toch
zijn zij daarvan niet verstoken, want
hij heeft hen achtergelaten als erf-
genamen van zijn deugd.

Naar St. Ambrosius.

Onze Vader — Wees gegroet
R. I. P.

H. J. Luijf — Eemnes

Hendrikus Johannes van 't Klooster (1849-1937)

Bid voor de ziel van zaliger

MARIA STALENHOEF

echtgenoot van

HENRICUS VAN KLOOSTER,

geboren te Amersfoort den 3 en April 1847,
na het ontvangen van het H. Oliesel te
Eemnes overleden den 26 October 1908,
en begraven op het R. K. kerkhof
den 30 sten daaraanvolgende.

Het einde van mijn leven, o Heer, heb ik
in benauwdheden doorgebracht, en toen ik die
had doorgestaan, was het graf mijn eindpaal.

Luc. XVII, 13.

De zoetste vertroosting, die men in het graf
medeneemt, is de getuigenis, dat men eene
onberispelijke echtgenoot, eene teedere en
liefdevolle moeder is geweest, en aan de kin-
deren degelijke beginselen en christelijke deug-
den achterlaat. H. Franc. v. Sal.

Daarom kinderen, houdt zoo lang gij leeft
de gedachtenis uwer moeder in eere.

Job IV, 13.

Echtgenoot en kinderen, werpt al uwe be-
kommeringen op den Heer, Hij zal uw steun
zijn, want nimmer verlaat Hij de zijnen.

Ps. LX, 23.

Ik smeeek U, dat gij mij door uwe gebeden
bij God te hulp komt. ad Rom. XV, 20.

Genadige Jesus! verleen uwe dienaress de
eeuwige rust.

ONZE VADER — WEES GEGROET.

Dat zij ruste in vrede.

J. LUIJF — EEMNES.

Maria Stalenhoef (1847-1908)

Foto van de boerderij Meentweg 91 waar drie generaties Van 't Klooster woonden.

(6) Gijsbertus Joseph Gieskens (1897-1980) trouwt in 1924 met

(7) Theodora Horst (1897-1991)

Gijs nam het boerenbedrijf van zijn ouders op Branderf (Wakkerendijk 228) over. Het was een gemengd bedrijf. Daarnaast ging hij bij andere boeren de koeien scheren. Hij had een cursus gevolgd om zich te bekwamen als verloskundige van vee. Na de oorlog is hij begonnen met het fokken van kuikens. Gijs was een actief man. Zo heeft hij in het bestuur gezeten van de ABTB, van de Onderlinge Brandverzekering en van de Oranjevereniging Eemnes. Ook is hij lid van de Brandweer geweest. Uit het huwelijk van Gijs en Dirkje Horst zijn vijf zonen en vier dochters geboren.

(8) Hendrikus Johannes van 't Klooster (1849-1937) trouwt in 1875 met

(9) Maria Stalenhoef (1847-1908)

Hendrik kocht rond 1890 de boerderij Meentweg 91 van zijn schoonfamilie Stalenhoef. Hij liet het pand toen grondig verbouwen. Hij boerde daar tot het eind van zijn arbeidzaam leven. Uit zijn huwelijk met Maria Stalenhoef zijn twee doodgeboren kinderen voortgekomen, twee jong gestorven dochters, een

Bid voor de ziel van zaliger
GIJSBERTUS GIESKENS

echtgenoot van

GEERTJE MAKKER,

geboren te Eemnes den 13 Mei 1854, door een noodlottig toeval aldaar overleden den 22 Februari 1908 en begraven op het R. K. kerkhof den 26sten daaraanvolgende.

Indien ook de rechtvaardige voor zijn tijd door den dood wordt weggerukt, zal hij in rust zijn. Sap. IV, 7.

De zielen der rechtvaardigen zijn in de hand van God, en de kwelling des doods zal hen niet treffen. Voor de oogen der dwazen schenen zij te vergaan, en hun uiteinde scheen een ramp te zijn, en hun scheiden van ons een ondergang; doch zij zijn in vrede; en hebben zij ook in de oogen der menschen pijnen geleden, zoo is nogthans hunne hoop met onsterfelijkheid vervuld. Zij zijn een weinig gekweld geweest maar zullen er veel goeds voor genieten; want God heeft ze beproefd, en hen zijner waardig bevonden. Sap. III, 1-5.

Echtgenoot! verdraag de beproeving van God, neem bereidwillig aan wat u overkomt; betrouw op God, Hij zal uw steun zijn. De Heer zal wees en weduwe beschermen. En gij, mijne kinderen, houdt uwe moeder in eere al de dagen haars levens, en bidt voor mij.

Tob. IV, 3, ad Rom. XV.

Zet Hart van Maria wees mijn heil.

[300 dagen afaat].

Dat hij ruste in vrede.

J. LUIJF - EEMNES.

Gedenk in uwe gebeden de Ziel van Zaliger
Geertruida Barbara Makker

Weduwe van

Gijsbertus Gieskens

Lid v. d. 3de Orde van den H. Franciscus
 Geboren te Eemnes den 15 Oct. 1855, na een met voorbeeldig geduld gedragen lijden overleden den 16 December 1932 na voorzien te zijn van de H. H. Sacramenten der Stervenden en den 20 Dec. d. a. v. begraven op het R. K. Kerkhof te Eemnes.

Omdat zij aan God behaagde, moest zij door bezoeken beproefd worden.

Haar gansche leven was vol godsvrucht en zachmoedigheid, bewonderenswaardig was haar gelatenheid in de smart.

Ieder die haar kende, werd getroffen door haar standvastig geduld in dagen van druk en lijden, door haar volkomen berusting in Gods aanbiddelijken Wil en door haar vast vertrouwen in de liefde van den gekruisigden Verlosser.

Zalig zijn Zij, die geduldig lijden, rechtvaardig denken en zich aan den Wil des Heeren onderwerpen. Op hun sterfdag zullen zij gezegend worden en de beproeving zal in vreugde veranderen.

ONZE VADER — WEES GEGROET
 R. I. P.

dochter Anna, die trouwde met Evert Eek, een dochter Geertje, die non werd met de naam Zr. Maria Amantia en twee zonen Pieter en Gerrit.

(10) Lambertus Johannes de Jong (1856-1934) trouwt in 1882 met

(11) Rijkje Heerschop (1852-1917)

Ze woonden eerst in Laren in de boerderij van de "Maatschappij" op de hoek van de Eemnesserweg en de Blaricummertollaan. Daarna verhuisden ze naar Blaricum naar het adres Venenweg 2 en weer later naar het geboortehuis van Lammert aan de Langeweg 19 in Blaricum.

Uit dit huwelijk zijn drie zonen en twee dochters geboren.

(12) Gijsbert Gieskens (1854-1908) trouwt in 1885 met

(13) Geertruida Barbara Makker (1855-1932)

Gijs Gieskens was boer op boerderij Branderf op Wakkerendijk 228. Hij was

daar in 1890 met zijn ouders en zijn gezin komen wonen, nadat ze dit pand ge-
kocht hadden van de erven van Pieter van 't Klooster. In 1903/1904 werd het
pand echt verbouwd tot boerderij, toen er een stal achter kwam. Gijs was koop-
man en boer. Hij leed aan toevallen. Op 22 februari 1908 is dat hem fataal ge-
worden. Op het land achter zijn boerderij was hij bezig sparretjes uit de grond
te halen. Hierbij kreeg hij een toeval, raakte in de sloot en verdronk. Uit zijn
huwelijk met Geertje Makker zijn vier kinderen geboren: drie zonen en een
dochter Sientje, die trouwde met Jaap van Wegen.

(14) Cornelis Horst (1843-1927) trouwt in 1884 met

(15) Mietje van Valkengoed (1855-1920)

Na hun huwelijk woonden ze eerst in Amersfoort. Tussen 1892 en 1895 ver-
huisden ze naar Leusden.

Uit hun huwelijk zijn vijf dochters en drie zonen geboren.

(16) Pieter Janse van 't Klooster (1816-1886) trouwt in 1844 met

(17) Geertje Maria Ebbenhorst (1817-1859)

Pieter schijnt een of ander mankement aan een been gehad te hebben waardoor
hij genoodzaakt was om met een kruk te lopen. Daarom werden hij en zijn na-

komelingen aangeduid met de bijnaam De Kruk. Door zijn handicap kon Pieter, in tegenstelling tot zijn andere familieleden, geen boer worden. Hij koos voor het beroep van kleermaker. Ook was hij koopman-winkelier. Na hun huwelijk gingen Pieter en Geertje eerst in het pand Wakkerendijk 114 wonen. Op 1 november 1851 kocht Pieter het huis Branderf op Wakkerendijk 228 van Michiel Helders. Daar bleef hij wonen tot zijn dood in 1886. Uit zijn huwelijk met Geertje Ebbenhorst zijn vier zonen en twee dochters geboren.

(18) Gerrit Stalenhoef (1818-1893) trouwt in 1843 met

(19) Annetje de Boer (1820-1899)

Gerrit was een zoon van Isaac Stalenhoef, die van 1819 tot 1823 burgemeester van Eemnes was. Na zijn huwelijk met Annetje de Boer van de boerderij Wakkerendijk 190, vestigde hij zich in 1845 op een boerderij in De Birt onder Amersfoort. Uit hun huwelijk werden vier dochters en twee zonen geboren.

Gerrit was een ondernemend man; hij kocht veel grond en boerderijen. Hij was een soort projectontwikkelaar van de 19^e eeuw. Zo kocht hij in 1866 de boerde-

Foto van de boerderij Branderf op Wakkerendijk 228, waar de voorouders Gieskens woonden maar ook voorvader Piet van 't Klooster (1816 - 1886), die met een kruk liep.

BID VOOR DE ZIEL VAN ZALIGER

ANTJE DE BOER,

Weduwe van
GERRIT STALENHOEF,

geboren te Eemnes den 14 Mei 1820, voorzien van de H.H. Sacramenten, aldaar overleden den 19 Juli 1899, en begraven den 22 daaropvolgende op het R.K. Kerkhof.

De ouderdom is eene eerekroon, die op de wegen der rechtvaardigheid gevonden wordt.

Spr. XVI, 31.

O dood! uw vonnis is zoet voor den mensch wiens krachten zich begeven, en die door ouderdom bezwijkt.

Eccl. XXII, 3 en 4.

Benaauwdheden en pijnen overvleien mij, maar ik heb den naam des Heeren aangeroepen.

Ps. CXXV, 4.

Ik heb den Heer gebeden: beschik over mij naar Uw welgevallen en ontvang mijne ziel in vrede, want het is mij dienstiger te sterven dan te leven.

Job III, 4.

Wanneer wij meermalen dachten over onzen dood, dan over een lang leven, zonder twijfel zouden wij ons ijveriger verbeteren.

Thom. à Kemp. XXI, 15.

Mijne kinderen, vergeet de zuchten uwer moeder niet, weest eensgezind onder elkander, en helpt mij door uwe gebeden.

H. Joann. Chrys. ad Rom. XV, 30.

GERBED.

Wij bidden U, o Heer! verleen aan Uwe dienaars vergiffenis harer zonden en zwakheden, en laat haar deelhebben aan het geluk Uwer uitverkorenen. Door J. Chr. onzen Heer. Amen.

Onze Vader. — Wees gegroet.

Zij ruste in vrede.

Draag wat God u oplegt; dat alles, wat u toegesonden wordt, u aangenaam zij. Eccl. II, 3, 4.

BID VOOR DE ZIEL
VAN ZALIGER

Jacob Lammertz. Heerschop,

geboren te *Blaricum*, den 25 Mei 1819, voorzien met de H. Sacramenten, den 13 October 1860 aldaar overleden, en begraven op het R. K. kerkhof aldaar, den 17 daaropvolgende.

In het midden mijner dagen ga ik zoo heven naar de plaatse des grafs. Is. XXXVIII, 10.

Vaart dan wel (mijne vrouw en mijne kinderen!) ik laat u de vreeze des Heeren; bewaart u altijd in deze vrees. O! hoe zoet is het te sterven, als men wel geleefd heeft. Ik sterf, doch mijne vriendschap sterft niet; ik zal u beminnen in den Hemel, gelijk ik u bemind heb op aarde. H. FRANC. ASS.

ST. AUGUST. VEN. BERCHM.

Genadige Jezus! geef hem de eeuwige rust!

Druk van JOH. GERADTS & COMP, te Hilversum.

rij Meentweg 83, waar later zijn dochter Aaltje en haar man Gies Hilhorst gingen wonen. In 1870 kocht hij de boerderijen Meentweg 85, 89 en 91. Zo bezat hij alle panden en grond vanaf Meentweg 83 t/m 91. Op nr. 85 ging zijn zoon Izak Stalenhoef wonen, de rijkste boer van Eemnes; op nr. 89 zijn zoon Gart Stalenhoef en op nr. 91 zijn dochter Maria met haar man Hendrik van 't Klooster. In het jaar 1877 kocht hij de boerderij Wakkerendijk 172 waar zijn dochter Geertje en haar man Lammert Rigter gingen wonen.

Vanaf 1868 woonde Gerrit met zijn gezin weer in Eemnes en wel op boerderij Wakkerendijk 42, zijn ouderlijke boerderij. Daar hadden zijn zuster Klaasje (1823-1857) en haar man Jacob Makker (1827-1861) geboerd. Het lijkt erop dat hij de boerderij draaiende hield voor Izak en Martje Makker, de kinderen van zijn zus Klaasje.

(20) Nicolaas Johannes de Jong (1828-1874) trouwt in 1851 met

(21) Botje (Betje) van den Brink (1832-1901)

Bij zijn huwelijk was Klaas de Jong grutter. In later jaren wordt als zijn beroep landbouwer opgegeven.

Uit hun huwelijk zijn negen kinderen bekend: zeven dochters en twee zonen. Dochter Hillegonda trouwde met Izak Makker uit Eemnes.

(22) Jacob Lambertse Heerschop (1819-1860) trouwt in 1851 met

(23) Teuntje Aartse Hol (1819-1901)

Jacob was een broer van burgemeester Elbert Heerschop, die van 1874 tot 1895 burgemeester van Blaricum was.

Uit hun huwelijk zijn vijf kinderen geboren: drie dochters en twee zonen. Zoon Lambert is jong gestorven. Jongste dochter Maria Heerschop (1859-1927) trouwde met Willem Eek (1864-1928) uit Eemnes. Bij hen in huis heeft moeder Teuntje Hol haar laatste levensjaren doorgebracht. Zodoende stierf ze in Eemnes.

(24) Wijgert (Wijnand) Gieskens (1817-1890) trouwt in 1853 met

(25) Marritje Stalenhoef (1824-1914)

Toen Wijnand Gieskens vijf maanden oud was, stierf zijn vader. Zijn moeder overleed toen hij 13 jaar was. Wijnand werd boerenarbeider. Hij trouwde op 36-jarige leeftijd met Marritje Stalenhoef en ging daarna inwonen bij zijn schoonvader Gijs Stalenhoef op Wakkerendijk 200. Op 21 april 1869 kocht Wijnand de boerderij Wakkerendijk 200 voor 400 gulden. Uit het huwelijk met Marritje

*Wijgert (Wijnand) Gieskens (1817 – 1900) en
zijn vrouw Marritje Stalenhoef (1824 – 1914)*

Bid voor de ziel van zaliger
MARRETJE STALENHOEF,
weduwe van
WIJNAND GIESKENS,
geboren te Eemnes den 1 sten October 1825,
na voorzien te zijn van de H. Sacramenten
aldaar overleden den 2 den Februari 1914 en
begraven den 5 den daaraanvolgende
op het R. K. kerkhof.

De ouderdom is eene eerekroon, die op de
wegen der rechtvaardigheid gevonden wordt.
Spr. XVI, 31.

Van krachten uitgeput, stierf zij in een ge-
lukkigen ouderdom en op vergevorderden leef-
tijd gekomen tot de volheid der dagen.
Cer. XXV; 8.

Ik heb den Heer gebeden: beschik over mij
naar Uw welgevallen en ontvang mijne ziel
in vrede, want het is mij dienstiger te sterven
dan te leven. Job. III, 4.

O Maria! gij, die mijn hart altijd bemind,
mijne tong altoos geprezen heeft, bid voor mij.
H. Bonaventura.

GEBED.

Open, o Heer! voor Uwe dienares de deur
des Hemels, en doe haar verblijven met Uwe
heiligen in de eeuwige heerlijkheid. Amen.

ONZE VADER — WEES GEGROET.
Dat zij ruste in vrede!

Bid voor de ziel van Zaliger

ELBERT MAKKER,

in leven echtgenoot van **GEZINA BELL.**

Geboren te Eemnes den 17 Augustus 1818
plotseling overleden den 21 Juni 1892, en den
24 daaraanvolgende begraven op het R. K. kerkhof
aldaar.

Het is niet aan ons, de tijden en oogenblikken te weten, welke God in zijne macht heeft gesteld, maar wat wij weten is, dat hun, die God liefhebben, alles ter goede medewerkt, en het hun wel zal gaan in het uitersten. Act. 1-7. Rom. VIII, 28. Ecol 1-13.

Het is God den Heer, dat Hij doe, wat goed is in zijne oogen. 1 Reg. III-18.

Wie zal zich ook verstouten Hem te vragen, waarom Hij aldus gedaan heeft? II Reg. xvr-10.

Niet de plotselinge dood is te vreezen, maar wel die welke te geijk én plotseling én onvoorbereid is.

S. Gregorius.

Mijne kinderen, oefent u tot godvrucht, de godsvrucht toch is tot alles nuttig, de belofte hebbende van het leven dat nu is, en van het toekomstige I Thiu. IV-8 **GEHEED.**

Heer ontvang onze vorige smoekingen voor de ziel van uwen dienaar **ELBERT**, gedenk het vele goede door hem verricht, opdat alle smetten, welke hem van dit aardse mochten aankleven, door uwe ontfermende vergeving worden nitgewischt Amen.

Onze Vader — Wees gegroet.

DATHIJ RUSTE IN VREDE

G. H. Horst, Baarn.

BID VOOR DE ZIEL VAN ZALIGER

GESINA BEL,

Weduwe van

ELBERT MAKKER.

Geboren te Eemnes, aldaar voorzien van de H. H. Sacramenten der stervenden, overleden den 20 September 1892 in den ouderdom van bijna 68 jaar, en den 23 September daaraanvolgende begraven op het R. K. Kerkhof.

Deze verandering is van de rechterhand des Allerhoogsten. Ps. 76: 11.

Ik bid U Heer! gedenk hoe ik om U gewandeld heb in waarheid en met een oprecht hart en dat ik gedaan heb hetgeen U behagelijk was.

IV Reg XX: 3.

Zij was een allereerste moeder voor hare kinderen, maar de liefde welke zij hen toedroeg sloot de liefde tot God niet uit.

H. Greg. van Naz.

Wilt niet weenen, mijne dierbaren, en laat mijn sterven u niet ontmoedigen. Een blijde hoop dat wij elkander weder zullen zien blijft u.

Doet hetgeen gij van mij geleerd, gehoord en gezien hebt, en de God des vredes zal met u zijn.

Liefdevolle Jesus! geef haar de eeuwige rust!

Onze Vader... Wees gegroet...

R. I. P.

Stalenhoef werd alleen een zoon Gijs geboren. In 1890 kocht de familie Gieskens de boerderij Branderf op Wakkerendijk 228 en ging daar toen ook wonen.

(26) **Elbert Makker (1818-1892)** trouwt in 1852 met

(27) **Josina Maria Bell (1824-1892)**

Elbert werd boer en trouwde met één van de dochters van de Eemnesser vroeden heemeester Mattheus Bell. Het jonge echtpaar woonde aanvankelijk in Eemnes maar verhuisde omstreeks 1857 naar Blaricum. De boerderij, die ze daar bewoonden, stond op de hoek van de Waterschapslaan en de Eemnesserweg en is omstreeks 1859 afgebrand. (Het Verbrande Erf). Daarna lieten Elbert en Sientje in Eemnes een nieuw onderkomen bouwen: de nog bestaande boerderij Wakkerendijk 248/250. Ze woonden daar tot hun dood in 1892. Ze werden de ouders van zes zonen en drie dochters. Bijzonder is dat de naam Josina (Sientje) via Sientje Bell op grote schaal is verspreid onder haar nakomelingen.

(28) **Petrus (Peel) Cornelisse Horst (1810-1853)** trouwt in 1843 met

(29) **Hanna Willemse van de Kamp (1810-1848)**

Na hun huwelijk woonde dit paar in Stoutenburg. Daar werd in 1843 zoon Cor-

nelis geboren en in 1845 dochter Teodora, die in 1866, op eenentwintigjarige leeftijd ongehuwd overleed.

Na de dood van zijn vrouw hertrouwde Peel Horst in 1850 met Johanna Stalenhoef (1817-1889) uit Soest. Uit dit huwelijk zijn nog twee dochters geboren.

(30) Jan van Valkengoed (1824-1898) trouwt in 1851 met

(31) Cicilia Schoonderbeek (1825-1875)

Ook dit paar vestigde zich na hun huwelijk in Stoutenburg. Daar werden drie zonen en drie dochters geboren. Zoon Jacob stierf in 1860 op 7-jarige leeftijd en zoon Cornelis in 1876 op 9-jarige leeftijd.

Dit waren alle voorouders van Theo van 't Klooster tot en met zijn betovergrootouders. Het overzicht bij dit artikel geeft ook nog de namen van de ouders van zijn betovergrootouders.

Dit is de vierde keer dat we een kwartierstaat publiceren in het kwartaalblad van de HKE. We startten indertijd een kleine competitie onder het motto: "Wie heeft de meeste Eemnesser voorouders?" Een Eemnesser voorouder is dan iemand die langere of kortere tijd in Eemnes gewoond heeft.

De stand van deze "competitie" is nu als volgt:

1) Pater Wijnand van Wegen (geb. 1934) gepubliceerd in 2008 boekje 4	29
2) Tijs Blom (1909-1970) gepubliceerd in 2007, boekje 4	28
3) Jan Scherpenzeel (1911-1970), gepubliceerd in 2006, boekje 4	25
4) Theo van 't Klooster (geb. 1957), gepubliceerd in 2010, boekje 4	20

Misschien bent u ook wel benieuwd naar uw kwartierstaat. We kunnen die samen met u uitzoeken. Met uw toestemming kunnen we die kwartierstaat dan ook publiceren. Mocht u daarvoor voelen dan kunt u contact opnemen met de samensteller van deze kwartierstaat:

Henk van Hees,
Kerkstraat 15,
3755 CK Eemnes
Tel. 035-5389849,
e-mail: info@kleinwee.demon.nl

Een tweede luidklok in de toren van de Nicolaaskerk

FOEKE DE WOLF

Enige maanden geleden leek de uitvoering van het Klokkenplan even te stagneren, maar deze keer valt er heuglijk nieuws te melden: de toren van de Nicolaaskerk in de Kerkstraat krijgt weer een tweede luidklok!

Eind vorig jaar ontdekten we dat in de voormalige Ontmoetingskerk aan de Minckelersstraat in Hilversum twee klokken hingen, die al jaren geen dienst meer deden. De kerk was tijdelijk in gebruik als moskee en zou gesloopt worden om plaats te maken voor appartementen, maar dat plan ging niet door. Het kerkgebouw is onlangs door de Marokkaanse gemeenschap in Hilversum aangekocht en krijgt nu een definitieve bestemming als moskee.

Door alle verwickelingen rond de verkoop van het gebouw heeft het enkele maanden geduurd voordat we konden onderzoeken of één van de overtollige klokken een tweede leven zou kunnen worden gegund in de toren van de Nicolaaskerk.

Op 16 september was het eindelijk zover: Jaap Frantsen klom via een hoge ladder in de toren en wist met handkracht beide klokken in beweging te krijgen. Omdat ze al acht jaar niet meer geluid waren, kostte dat heel wat inspanning, zeker bij de 800 kg wegende grootste klok. Van beide klokken maakten we digitale opnames die Jaap gebruikte voor het samenstellen van een CD, waarop van beide klokken de klank werd gemixt met die van de grote klok in de toren van de Nicolaaskerk. Nadat we de CD kritisch hadden beluisterd, bleek dat met de kleinste klok de best klinkende combinatie viel te maken.

Gewapend met een gettoblaster, maakten we op 29 september onze opwachting bij wethouder Mieke Schouten om te laten horen, hoe fraai dit nieuwe tweegelui zou klinken. Blijkbaar viel de demonstratie in goede aarde, want al een week later werd besloten de klok aan te kopen.

Maandag 1 november werd de klok met een kraan uit de toren van de Ontmoetingskerk getakeld en nog diezelfde dag opgesteld in de torenhal van de Nicolaaskerk.

Intussen is bij enkele firma's offerte gevraagd voor het plaatsen van de klok en het inrichten, c.q. reviseren van de luidinstallaties.

De 500 kg zware klok heeft een diameter van 92 cm en is dus iets lichter dan haar in 1943 geroofde voorganger die 574 kg woog en een diameter had van 95 cm. De slagtoon van de oude klok was vermoedelijk gis¹, die van de nieuwe a¹.

De klok is in 1964 gegoten door de klokkengieterij Kon. Eijsbouts in Asten (NBr.) en draagt als opschrift:

EIJSBOUTS ME FECIT ASTEN ANNO MCMLXIV

**KOMT ALLEN TEZAMEN*,*

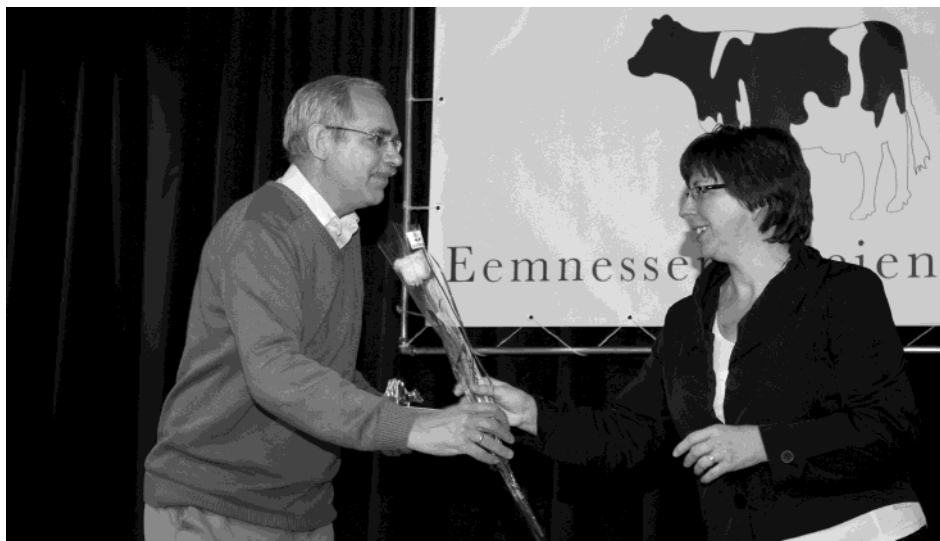
Alleen ten behoeve van de kerkdiensten van de Hervormde gemeente zullen de klokken elektrisch worden geluid. Bij overige gelegenheden worden ze op traditionele wijze door de leden van het Eemnesser Klokkenluidergilde met de hand geluid. Naar verwachting zullen de twee klokken in het eerste kwartaal van 2011 voor het eerst samen over het dorp klinken.

Over de voorgenomen restauratie van het 19^e-eeuwse torenuurwerk in de Nicolaaskerk is nog weinig te melden. Bestek, offertes en adviezen zijn op 2 juli j.l. bij B&W ingediend, maar tot nu toe bleef de reactie van het college beperkt tot een ontvangstbevestiging. Op 2 november vernamen we van een ambtenaar dat het project zich in de 'uitbestedingsfase' bevindt.

De volgende keer hopen we ook hierover een heuglijk bericht te kunnen publiceren.

Wiebe van IJken en de Eemnesser Koeientrofee

Wie kent Wiebe niet binnen de HKE?

Wiebe is van alle markten thuis binnen onze vereniging. Hij doet veel archiefwerk, schrijft geregeld artikelen, heeft verstand van computers, heeft bergen werk verzet voor het boek "Eemnessers door de eeuwen heen", heeft als specialiteit het torenbeklimmen van de grote Nicolaaskerk, is bijna elke zaterdagmiddag in onze Oudheidkamer te vinden en weet dan de bezoekers zeer goed te helpen, is specialist in het opsporen en digitaliseren van historische foto's en zo kunnen we nog wel even doorgaan.

Deze duizendpoot Wiebe wilden we als bestuur van de HKE nu eens in het zonnetje zetten. We hebben hem daarom aangemeld als kandi-

daat voor de Eemnesser koeientrofee 2010. En tot ons genoegen werd hij inderdaad genomineerd. Uiteindelijk bleek op 24 september jl. dat hij net iets teveel concurrentie had om de Koeientrofee 2010 te winnen. Toch kwam er veel waardering voor zijn werk, samen met een oorkonde en een mini-koeientrofee.

Als voorzitter van de HKE mocht ik Wiebe een groot boeket bloemen aanbieden met de mededeling dat we zijn inzet zeer waarderen en dat hij echt een sympathieke kerel is waarmee je prima kunt samenwerken! We hopen dat dit nog lang zo blijft. Daar vaart de HKE wel bij! Wiebe, bedankt!!

Henk van Hees

Patricia Houwer zet vernieuwde voorzijde van de Oudheidkamer op de kaart

Foto's Peter Scholte

Chris Houwer, de voorzitter van onze Historische Kring Eemnes, die op 23 mei jl. overleed, was een man die oog had voor presentatie. Zo vond hij dat de voorzijde van onze Oudheidkamer te bescheiden was, niet representatief genoeg. Hij kreeg het bestuur mee voor zijn renovatieplannen en zo kon hij aan de slag gaan om deze voorzijde meer "statuur" te geven.

Het resultaat is inmiddels bekend. In het voorjaar verheugden we ons

erop om deze vernieuwing in mei met de nodige festiviteiten af te ronden. Het is allemaal anders gelopen. Aanvankelijk zou onze burgemeester het gerenoveerde vooraanzicht op 22 mei officieel in gebruik nemen. Dit kon helaas niet doorgaan i.v.m. de ziekte en het overlijden van Chris.

Het bestuur heeft toch gemeend het renovatieproject met de bij Chris passende allure te moeten afsluiten. Dat is gebeurd op zaterdag 11 sep-

tember jl. Rond 17.00 uur verzamelden genodigden en belangstellenden zich voor onze Oudheidkamer. O.a. het voltallig college van B en W was aanwezig. Als voorzitter mocht ik beginnen met een korte toespraak waarin ik uitlegde hoe het komt dat de HKE nu vleugellam is: onze bevlogen Chris, de vrije vogel, die zich met zoveel elan heeft ingezet voor de HKE, is voor altijd weggevlogen. Hierna hebben we één minuut stilte voor Chris in acht genomen.

Ik bedankte de gemeente Eemnes, de burgemeester, de wethouders en de raad, die dit plan goedkeurden en er de financiële basis voor legden. Ik bedankte Theo van 't Klooster voor de eerste aanzet, Eddy Brouwer voor het logo, de lantaarn en het hekwerk, Zonneveld, Schipper en Verhoef voor het straatwerk en Bert van 't Klooster voor het schilderwerk.

Daarna gaf ik het woord aan Patricia, de vrouw van Chris. We waar-

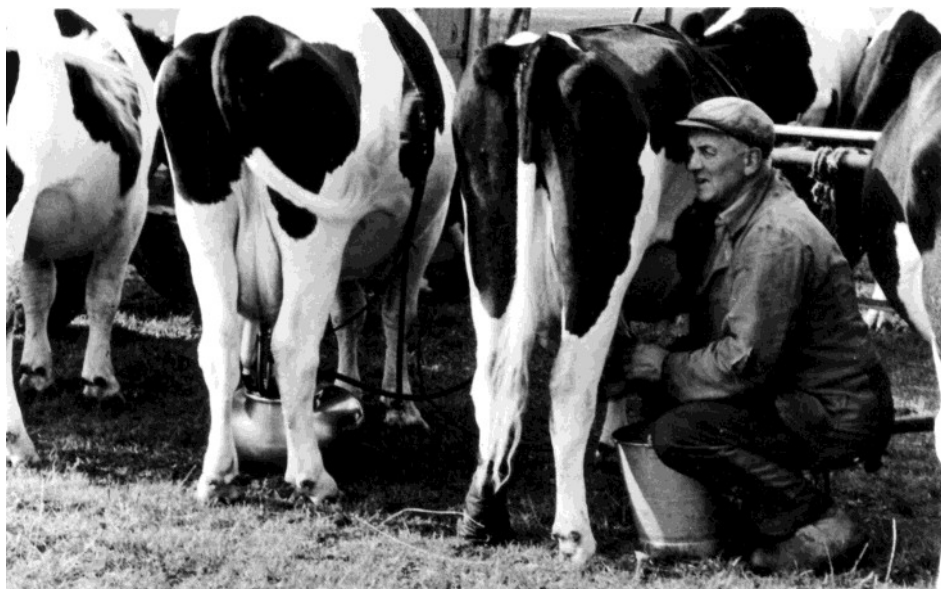
deerden het bijzonder dat ze het woord wilde voeren.

Ze gaf in haar toespraak aan dat ze enerzijds verdrietig was omdat Chris hier niet aanwezig kon zijn en alles nu anders verliep. Ze schetste hoe het voorwerk verlopen was en typeerde haar Chris als een man, die liever renoveerde en initieerde dan conserveerde. Anderzijds gaf Patricia aan dat ze vereerd was omdat ze deze officiële handeling namens Chris mocht verrichten.

Vervolgens onthulde ze een bijzondere lantaarn met het logo van de HKE en daarna hees ze de speciale HKE-vlag omhoog langs de gloednieuwe vlaggenmast. Ook deze renovatie kreeg statuur toen we als afsluiting met elkaar een glas champagne konden heffen op deze verbetering waaraan de naam van Chris Houwer verbonden zal blijven.

*Namens het bestuur van de HKE
Henk van Hees, Voorzitter*

Foto's Eemnesser Boer af te halen in de Oudheidkamer

Vond u bepaalde foto's van de tentoonstelling "De EEMNESSER BOER, vroeger en nu" mooi om te hebben?

Binnenkort kunt u een keuze maken en foto's direct meenemen, tegen betaling van € 1,- per foto.

De meeste afdrukken hebben formaat 13 x 20 cm of 20 x 30 cm. De oudere opnamen zijn zwart-wit en de nieuwere in kleur.

Wij bieden de foto's aan, omdat we weinig ruimte in de Oudheidkamer hebben om de grote afdrukken te bewaren. Wel houden we alle opnamen digitaal en als afdruk 10 x 15 cm.

De onderwerpen zijn: Melken, Landwerk, Verplaatste boeren, Ruilverkaveling, Aanzichten, Fokveedagen, In de stal en Op het erf.

Data voor foto's uitkiezen, betalen en meenemen:

Zaterdag 8 januari 2011 van 14.30 tot 15.30 uur.

Donderdag 13 januari 2011 van 14.30 tot 15.30 uur.

Rom van der Schaaf

Eemnes als houvast ...volgens Herman Pleij

Foto's Peter Scholte

Op onze jaarlijkse Herfstavond was het podium aan niemand minder dan Herman Pleij, emeritus hoogle-raar Historische Nederlandse Letterkunde. Het beloofde een boeiende avond te worden en de aanwezigen zijn niet teleurgesteld. Degenen die niet gekomen zijn, hebben wat gemist en er was nog wel plaats over. De opening van zijn verhaal – dat regelmatig op de lachspieren werkte – begon bij de commotie in 1996, toen de mededelingen van waterstanden voor schippers van de radio verdwenen. De schippers hadden moderne bronnen. De grote rest van

het land begreep niets van 'Lobith plus dertien, Grave beneden de sluis onveranderd, enz., enz.', maar had deze blijkbaar nodig als een dagelijkse houvast.

Veel grotere verloren ankers zijn de verzuiling en de 'grote ideologieën', die in de jaren '70 vervaagden. Deze werden opgevolgd door 'de verbeelding' in de jaren '80, waarna het besef doordrong dat houvasten werden gemist. Men ging op zoek naar nieuwe ankers. Opvallende uitingen daarvan zijn bijvoorbeeld het 'oranjegevoel' bij sportevenementen, de 'ik-geschiedenis' die nauw verweven is met genealogie, een nieuwe rouwcultuur, het schrijven van canons.

Pleij betoogde dat Nederland een uniek land is in vergelijking met het buitenland. We hebben een aversie tegen staatsnationalisme en vereering van het koningshuis. We doen lacherig over Amerikanen die beweren dat hun land 'God's own country' is. Koninginnedag is niet om het koningshuis te vereren, maar het is de 'dag van de vrijhandel'. Oranje is inmiddels de nationale kleur, zie enkele banken en een postbedrijf, maar nationale supporters drijven in oranje de spot met om het even welke nationale symbolen. Nederland kent geen standbeeldencultuur in de zin van vereering van maatschappelijk leidende personen. Het snelste worden standbeelden opge-

richt voor 'gewone mensen' zoals Tante Leen, Zwarte Riek, Manke Nelis en André Hazes, 'mensen van het volk'.

Volgens Pleij schuilt de grote kracht van Nederland, 'dat in vijf eeuwen heel wat op tafel heeft gelegd', in de verdraagzaamheid. Dit veroorzaakte de ideeënrijkdom die in dit land van kooplieden op kon bloeien sinds de grote Erasmus (ca. 1467-1536) zijn 'Lof der zotheid' en andere relativerende werken schreef. Nederlanders kunnen hierdoor extre-

me meningsverschillen hebben op het scherp van de snede, maar polderen dan naar een oplossing en drinken daarna gezellig een pilsje.

Wat voor Nederland geldt, geldt ook voor Eemnes: historische verenigingen bloeien als nooit tevoren omdat velen op zoek zijn naar houvasten. Pleij moedigde daarom aan om vooral toch door te gaan met het schrijven van canons en het markeren van 'lieux des memoires' om aan die behoefte te voldoen.

Jaap Groeneveld

Waterschap centraal

Foto's Peter Scholte

Klaar voor de officiële opening. V.l.n.r. Henk van Hees, Joop Smids, Jaap Frantsen en Betsy Seure-van 't Klooster.

Op zaterdag 27 november jl. is er in onze Oudheidkamer een tentoonstelling geopend rond het thema Waterschap en Eemnes.

Onder het toezicht van o.a. de wethouders Van IJken en Wondergem en van waterschapsnestor Piet Smink trok heemraad Evelien Blom uit Leusden de vlag van het Waterschap Vallei en Eem weg van een bord waarop de geschiedenis van

het Eemnesser gemaal staat. De beide vertegenwoordigers van het Waterschap gingen gedreven in op het nut van dit orgaan!

Bestuurslid Joop Smids is de grote motor geweest achter deze tentoonstelling. In een korte toespraak ging hij in op de rol van het Waterschap in de Eemnesser historie maar ook op het belang van deze organisatie in onze tijd. Joop is bij

V.l.n.r. Bram Wondergem, Piet Sminck en Henk van Hees

Evelien Blom opent de expositie geassisteerd door Joop Smids en onder het toezicht van Bram Wondergem.

het inrichten van deze expositie terzijde gestaan door Jolanda Molenaar. Enkele bestuursleden en geïnteresseerden hebben geholpen bij het verzamelen van informatie en materialen.

Deze expositie gaat in op het ontstaan van de Eemnesser polder, op het ontstaan en de fusies van het Waterschap maar ook op overstromingen in het verleden. Daarnaast is er aandacht voor de historie van

het Eemnesser gemaal en de diverse watermolens, de taken van het waterschap en het reilen en zeilen in de polder.

Tot mei 2011 is het mogelijk om deze tentoonstelling in de Oudheidkamer te bezoeken en wel op elke zaterdagmiddag tussen 14.00 en 16.00 uur.

Namens het bestuur
Henk van Hees

Bijzondere schenking

Aubade in 1932 voor het toenmalige gemeentehuis (nu "Wakker"). Dit was een onderdeel van het feest toen Jhr. Rutgers van Rozenburg 25 jaar burgemeester van Eemnes was. De jeugd van de lagere scholen uit Eemnes wordt gedirigeerd door de heer Morren, hoofd van de RK Mariaschool voor jongens. Achter hem zitten de burgemeester en zijn vrouw. Rechts daarvan hun dochter Ada en links daarvan zoon Alfred (in uniform). Achter zijn moeder staat zoon Loek.

Enige tijd geleden ontving de HKE een bijzondere schenking. Een kleinzoon van onze voormalige burgemeester Rutgers van Rozenburg, die hier hoofd van de gemeente was van 1907 tot 1935, nam in dit verband contact met ons op. Hij bracht ons het een en ander uit de nalatenschap van zijn vader Jhr. A.E. Rutgers van Rozenburg. Het meest bijzonder was een prachtige map, in prachtig leer uitgevoerd, voorzien van het gemeentewapen van Eemnes. In deze map bevonden zich vellen papier met daarop de handtekeningen van de hoofdbewoners van alle Eemnesser woningen uit het jaar 1935. Deze map was

aan burgemeester Rutgers van Rozenburg cadeau gedaan bij zijn afscheid in 1935. Naast een verhandeling over het Eemnesser gemeentewapen en een boekwerk was er ook een foto bij van een aubade in 1932 voor het toenmalige gemeentehuis. Deze aubade vond plaats in het kader van de feestelijkheden t.g.v. het feit dat de heer Rutgers van Rozenburg 25 jaar burgemeester van Eemnes was.

We willen op deze wijze Jhr. E. Rutgers van Rozenburg uit Bloemendaal hartelijk bedanken voor de bijzondere schenking!

*Namens de Historische Kring Eemnes,
Henk van Hees*

ADVERTEERDERS:

Restaurant Eemland,
Partycentrum 't Koetshuys
Rabobank Soest Baarn Eemnes
Notariskantoor mr. W.A. van der Sluis
De Valk Hensbergen Opticiëns
Welkoop, Groen & Doen
Collectie Streefoord Kunsthandel
A.J.M. van der Wardt, Eemnes

SPONSORS:

Aannemingsmaatschappij ZVS B.V.
Eemnes
Adrie Hoogland Vastgoed B.V. – Eemnes
J. van IJken B.V. Oude Bouwmaterialen
Vrienden van de Oudheidkamer

De Historische Kring Eemnes is een door de Belastingdienst erkende Algemeen Nut Beogende Instelling (ANBI), waardoor belastingvrije schenkingen aan de vereniging kunnen worden gedaan.

Van onze vrienden moeten we het hebben!

‘Vrienden’ vervullen stille wensen van de HKE

Voor minimaal 15 euro p.j. kunnen leden
‘vriend’ worden van de Oudheidkamer.

*Vraag inlichtingen of geef u op bij:
J. Frantsen, 035-5310442*

VRIENDEN VAN DE OUDHEIDKAMER

Inleveren kopij

Kopij

- handgeschreven of getypt in overleg met redactie,
- op drager (met afdruk) en illustratiemateriaal naar J. Smids, Graanoogst 3,

per e-mail (tekst) aan:

- hke-lay-out@xs4all.nl

Kopij voor het volgende kwartaalboekje ontvangen wij graag voor 15 februari 2011.